

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΘΑΟΣ ΜΟΥΣΩΝ ΝΙΚΗΣ ΑΡΙΘ. 2

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ

10 ΛΕΠΤΑ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

Η ΦΥΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΥΝΑΦΟΜΗ

Ἐν Ἑλλάδι, ἑτησίᾳ Δρ. 6

» » ἑξάμηνος » 4

Ἐξωτερικοῦ ἑτησίᾳ Φρ. 10

» » ἑξάμηνος » 6

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Οἱ περίπλοι τῆς Γῆς (μετὰ εἰκόνων). Ὁ πρῶτος διερευνη-
 τῆς τοῦ κύκλου τῆς Γῆς, καὶ οἱ μετ' αὐτόν.
 Αἱ δεσποινίδες *Nelly Bly*, καὶ Ἑλισάβετ Βίσι-
 λανδ. Νέον δρομολόγιον τοῦ περιπλοῦ τῆς
 Γῆς, ὑπὸ Ἀστέρος. — Αἱ πύρραι ἀτρίδες, ὑπὸ Φρίκ. — Ὑπνωτι-
 σμός καὶ μαγνητισμός, (συνέχεια καὶ τέλος), μετὰ εἰκόνων, ὑπὸ
 Φ. Π. — Ἡ Σωσάννα Ραμῶ, ὑπὸ Maurice de Fos (ἐπιρρολίσ). Με-
 τάρρασις μετὰ εἰκόνων. — Ἥχώ. Τὸ μέγιστον τηλεβόλον.
 Συνταγὴ κατὰ τῶν μυϊῶν, κωνώπων καὶ σκνι-
 πῶν. Ἡ δικαιοσύνη κατὰ τῶν ζώων. Αἱ τέρ-
 ψεις τῶν μοναρχῶν κατὰ τὸ 1890. — Ἡ μικρὰ μήτηρ,
 (ἱστορικὸν διήγημα), ὑπὸ Ροδ. — Εὐτράπελα. — Ἀνι-
 ταποκρίσεις τῆς «Φύσεως». — Ἀγγελλίαι.

ΟΙ ΠΕΡΙΠΛΟΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ὁ πρῶτος διερευνητῆς τοῦ κύκλου τῆς Γῆς, καὶ οἱ μετ' αὐτόν.
 Αἱ δεσποινίδες *Nelly Bly* καὶ Ἑλισάβετ Βίσιλανδ. Νέον δρο-
 μολόγιον τοῦ περιπλοῦ τῆς Γῆς.

Ὁ πρῶτος περίπλους, ὅστις ἀπέδειξε τὸ σφαιροειδὲς τῆς
 γῆς, ἀνάγκη εἰς τὸν ἑκαταεκάτον αἰῶνα. Ἐξετέλεσε δ' αὐ-
 τὸν ὁ διάσημος Φερνάνδος Μαγελάν (Magellan) μετὰ τόλ-
 μης καὶ ἱκανότητος ἀξίων θαυμασμοῦ. Καίτοι δὲ Πορτογάλ-
 λος, ἐν ἰσπανικῇ ὑπηρεσίᾳ, συνήνωσε τὰς ἀνακαλύψεις τῶν
 δύο αὐτοῦ ἐνδόξων προδρόμων. Κολόμβου καὶ Γάμα, διευ-
 θύνων τὴν ἐκδρομὴν, δι' ἧς τὸ πρῶτον ἐξετελέσθη ὁ περι-
 πλους τῆς γῆς.

Ἀναχωρήσας τῇ 20. Σεπτεμβρίου 1519, μετὰ πέντε πορ-
 τογαλικῶν πλοιαρίων, ὧν τὰ δύο μόλις εἶχον χωρητικότη-
 τα 120 τόννων, ὁ Μαγελάν ἠκολούθησε τὴν ἀνατολικὴν
 ἀκτὴν τῆς

Νοτίου Ἀ-
 μερικῆς, δι-
 ηρέυνησε
 καὶ διήλθε
 τὸ φερόνυ-
 μον αὐτῆ
 στενόν, καὶ
 πρῶτος εἰ-
 σέδυσεν ἐν
 τῷ Εἰρηνι-
 κῷ Ὠκεανῷ.
 Φθάσας
 τὰς Φιλιπ-
 πίνης νή-
 σους, με-
 τὰ μακρὸν

πλοῦν, ὁ ναύαρχος συνέδεσε συμμαχίας πρὸς πολλοὺς ἐκ τῶν
 ἰθαγενῶν βασιλέων. Δυστυχῶς ὅμως ἠθέλησε νὰ ἐπεκτείνῃ
 τὴν κυριαρχίαν ἐνὸς ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τινος πλησίον νήσου, καὶ
 ἐν μάχῃ δοθείσῃ τὴν 27 Ἀπριλίου 1522, ὁ Μαγελάν εὗρε
 τὸν θάνατον ὑπὸ τὰς προσβολὰς τῶν κατοίκων, στερηθεὶς
 οὕτω τῆς εὐτυχίας νὰ τελειώσῃ τὸ μέγα ταξίδιον, ὅπερ
 ἐπιχειρήσεν.

Εἰς ἐκ τῶν ὑποπλοιαρίων τοῦ ἀτυχοῦς θαλασσοπόρου,
 ὁ Σεβαστιανὸς Κάνο, μόλις κατάρθωσεν εἶτα νὰ ἐπιστρέψῃ
 εἰς Ἰσπανίαν, διὰ τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἑλπίδος,

μετὰ τῆς Βικτωρίας, τοῦ μόνου σκάφους, ὅπερ ἐσώζετο ἐτι
 ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν Μαγελάν μοίρας. Ἐκ τῶν διακοσίων δὲ ἀν-
 δρῶν καὶ πλέον, οἵτινες ἔλαβον μέρος εἰς τὴν θαλασσοπλοῖαν
 ταύτην, μόνον δέκα ὀκτώ, ἐν αἷς καὶ ὁ ἱστορήσας τὰ τῆς
 ἐκδρομῆς Πιγκαφέτας, ἐπανεί-
 δον τὸ πάτριον ἔδαφος, τῇ 6
 Σεπτεμβρίου 1522, ἀφ' οὗ ἐξε-
 τέλεσαν περίπλου ἀληθῶς ἀ-
 παράβλητον, ἐντὸς τριετίας μεί-
 ον δεκατεσσάρων ἡμερῶν.

Ἀηγούσης τῆς ἑκατονταετη-
 ρίδος, πολλαὶ ναυτικαὶ ἐκδρο-
 μαί, συνεπλήρωσαν τὸν περι-
 πλου τῆς γῆς, ἐπὶ τῶν ἰγνῶν
 τοῦ Μαγελάν. Ὁ Ἄγγλος Δρά-
 κε, πρῶτος ἠκολούθησε τὴν
 πορείαν τοῦ μεγάλου θαλασ-
 σοπόρου ἐν ἔτει 1577—1580.
 ἰδέσθη δ' ἐπὶ δύο ἔτη καὶ δέκα
 μῆνας νὰ διασχίσῃ τὸν ὠκεα-
 νόν, ὅπως περιπλεύσῃ τὴν γῆν. Συμπατριώτης τις τοῦ Δρά-
 κε, ὁ Cavendish, ἐξετέλεσε τὸ 1586—1588 τὸν τρίτον περι-
 πλουτῆ ἢ ἀπουσία του διήρκεσε δύο ἔτη καὶ δύο μῆνας.
 Κατόπιν ὁ Ὁλλανδὸς Νοόρτ, τῷ 1598—1601, περιῆλθε
 τὴν γῆν, ἀλλ' ἐν διαστήματι τριῶν σχεδὸν ἐτῶν.

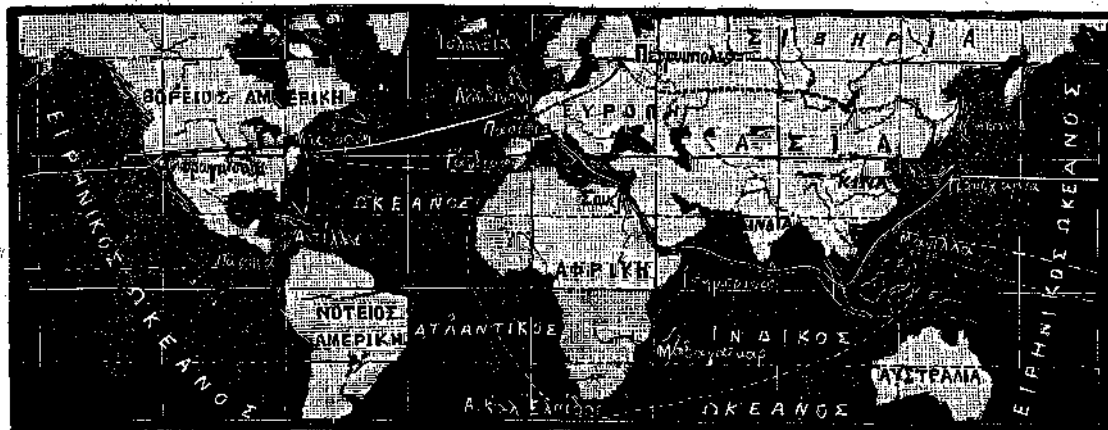
Αἱ διάφοροι αὗται θαλασσοδρομίαι κύριον σκοπὸν εἶχον τὸ
 ἐμπόριον καὶ τὸ ἐπίκαιρον τῶν πολεμικῶν ναυτικῶν σταθ-
 μῶν. Ὁργανοῦντο δὲ μᾶλλον πρὸς κατοχὴν ἀπομεμακρυσμέ-
 νων κτήσεων, ἢ πρὸς ἐξερεύνησιν τῶν θαλασσῶν. τῶν ἡπίε-
 ρων, τοῦ μεγέθους τῶν νήσων καὶ τῆς θέσεως, εἰς ἣν ἀπαν-
 τῶσι τὰ πολλαχθὺ ἐγκατεσπαρμένα ἀρχιπελάγη.

Κατὰ τὸν 17^{ον} πρὸ πάντων αἰῶνα καὶ κατὰ τὸ πρῶτον

Φερνάνδος Μαγελάν

ἡμῶν τοῦ
 τρέχοντος,
 πλείστα θα-
 λασσοπλοῖαι
 ἀπέβλεψαν
 εἰς καθαρῶς
 γεωγραφικὰς
 καὶ ἐπιστη-
 μονικὰς με-
 λέτας, συνε-
 πλήρωσάν
 προηγηθεί-
 σας ἀνακα-
 λύψεις καὶ ἐ-
 ξηρέυνσαν
 ἐν γένει τοὺς
 ὠκεανούς καὶ

Χάρτης τοπογραφικὸς τοῦ περιπλοῦ τῆς Γῆς

τὰς ὑπ' αὐτῶν περιβρεχομένας ἀκτὰς.

Σήμερον δέ, αἱ ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις πραγματοποιηθεῖ-
 σαι πρόδοι, κατέστησαν εὐκόλον τὸν περίπλου τῆς γῆς,
 ἕνεκα τῶν ἀνέτων μέσων τῆς μεταφορᾶς διὰ τὴν θαλάσσης καὶ
 διὰ ξηρᾶς καὶ τοῦτο μετὰ ταχύτητος, ἥτις, ὡς εἰς πᾶσας
 τὰς νεωτέρας τῆς ἐπιστήμης κατακτήσεις, ἤθελε προξενήσῃ
 βαθεῖαν ἐκπληξίν καὶ ἀπειρον θαυμασμόν εἰς τοὺς Κολόμ-
 βους, Μαγελάν, Δράκε, καὶ τοὺς ἄλλους μεγάλους ἀνδρας
 τῶν παρελθουσῶν γενεῶν, αἵτινες ἐν τούτοις προέβλεπον τὴν
 πρόδοον τοῦ πολιτισμοῦ.

Πρό εικοσιν ετών, ο Ίούλιος Βέρν, διὰ τῆς πεφωτισμένης παραστάσεως τῶν μελλουσῶν προδῶν, ὑπεδείκνυεν ἐν τοῖς ἐπι τοῦτω διακρινόμενοις ἔργοις αὐτοῦ, ὡς ἡ Περιήγησις τῆς Γῆς εἰς ὀδοῦχόνα ἡμέρας, διὰ τίνος δρομολογίου ἠδύνατο τὸ τοσοῦτο ταχέως νὰ ἐκτελεθῇ τὸ σπουδαῖον τοῦτο ταξείδιον. Ἐκτοτε, μία ἑβδομάς ἐκερδήθη πρακτικῶς ἐπὶ τῶν ἐκτιμήσεων τοῦ Ίουλίου Βέρν. Ἀτρόμητος Ἀμερικανίς, ἡ Miss Nelly Bly, περὶ ἧς ἀνεφέραμεν ἐν τινι προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς «Φύσεως», ἀποτελοῦσα μέρος εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ἐφημερίδος «World» τῆς Νέας Ὀρκης, τὸ κατεδίειν ἀκαταμάχητως. Τῇ 14 Νοεμβρίου 1889, ἡ νεανίς αὕτη ἐπεβίβητο διὰ Σούθχαμπτον, ὅπου ἐβῆσε τῇ 22, διὰ Λονδίνου, Κελὰι καὶ τοῦ ἐκτάκτου συρμοῦ Παρισίων-Τουρίνου ἢ δεσποινίς Bly ἦτο τῇ 24 εἰς Βρενδῆσιον, ὅπως ἐκπλεύσῃ διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τῶν Ἰνδιῶν, τῇ 25 Νοεμβρίου. Οὕτω τῇ 8 Δεκεμβρίου διεπεραιώθη εἰς Ἀδὲν, τῇ 18 εἰς Σιγγαπόρην καὶ τῇ 5 Ἰανουαρίου 1890 εἰς Γιοκοχάμαν. Ἐπέθη κατόπιν τοῦ ἀτμοπλοίου τοῦ Εἰρηρικού, δι' ἅγιον Φραγκίσκον. Ἐκεῖ, ὅπως διέβη τὴν Ἀμερικὴν μέχρι Νέας Ὀρκης, δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐκτακτον γραμμὴν, καθ' ὅσον ἦτο κεκαλυμμένη ὑπὸ χιόνων, ὡς ἐκ τούτου δ' ἔχασε μίαν ἡμέραν. Οὐχ ἦττον, τῇ 25 Ἰανουαρίου, ἡ δεσποινίς Bly ἐπανήρχετο θριαμβικτικῶς εἰς Νέαν Ὀρκην, ἐκτελέσασα τὸν γυρὸν τῆς γῆς εἰς ἑβδομήκοντα δύο ἡμέρας καὶ ἑξ ὤρας, τούτεστιν ὀλιγώτερον σχεδὸν τρεῖς ἡμέρας, ἀφ' ὅτι ὑπεσχέθη.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεως τῆς δεσποινίδος Bly τὴν 2ῆ Νοεμβρίου, ἄλλη γενναία ἀμερικανὶς νεανίς, ἡ δεσποινίς Ἐλισάβετ Βίσελανδ, ἀνήκουσα εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἐν Νέῃ Ὀρκῇ Cosmopolitan Magazine, ἀπήρχετο διὰ τοῦ συρμοῦ τοῦ ἁγίου Φραγκίσκου, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ περιέλθῃ τὴν γῆν ἐν ἑβδομήκοντα δύο ἡμέραις, ἧτοι εἰς τρεῖς ἡμέρας ὀλιγώτερον ἀπὸ τὴν δεσποινίδα Bly.

Αὕτη διητυδύνει πρὸς δυσμενῆ ἀντιπρόσ ἀνατολάς, κατ' ἀντίθετον λόγον τῆς ἀντιπάλου τῆς. Γνωστὸν ὅτι τοῦ περὶ τὴν γῆν κύκλου γιγνομένου κατὰ τὴν διεύθυνσιν τῆς καθημερινῆς πορείας τοῦ ἡλίου, τὸ ἀκτινοβόλον ἄστρον διέρχεται τὸν μεσημέρινόν μίαν φορᾶν ὀλιγώτερον ἢ ἂν ἐμενέ τις εἰς τὸ ὀρισιμένον σημεῖον τῆς ἀναχωρήσεως, ὅπερ δηλοῦν ὅτι κερδαινεται μία ἡμέρα, ἐν ᾗ ἐπίσης ἀπόλλυται μία ὅταν βαινῆ τις κατ' ἐναντίαν διεύθυνσιν, ἔναντι τοῦ ἡλίου. Ἡ δεσποινίς Βίσελανδ λοιπὸν ἠκολούθησε τὸ αὐτὸ δρομολόγιον, ὅπερ καὶ ἡ δεσποινίς Bly, καίτοι κατ' ἀντίθετον φορᾶν. Τῇ 18 Ἰανουαρίου αὕτη ἀφίκετο εἰς Παρισίους, μὲ τὸν σκοπὸν ν' ἀπέλθῃ τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἐκ Χάρδης εἰς Νέαν Ὀρκην, ὅπου ἤθελεν ἐπιστρέψῃ τὴν 25, ἀλλὰ τὸ γαλλικὸν ἀτμοπλοῖον ἤγει ἀποπλεῦσαι τὴν πρῶτην καὶ ἡ νέα Ἀμερικανὶς ἠναγκάσθη νὰ ὑπάγῃ εἰς Queenstown, ἐν Ἰρλανδίᾳ. Ἐκεῖθεν ἔλαθεν εἰσιτήριον ἐπ' ἀτμοπλοίου, τὸ ὁποῖον κατὰ κακὴν τύχην δὲν ἔπλεε ταχέως. Οὕτως ἡ δεσποινίς Βίσελανδ μόλις ἐβῆσε εἰς Νέαν Ὀρκην τῇ 29, τέσσαρας δηλαδὴ ἡμέρας μετὰ τὴν ἀντίπαλον αὐτῆς.

Τὰ δύο ταῦτα ταξείδια, ἀληθεῖς περὶ τὴν γῆν πορείαι, εἶναι λίαν ἐνδιαφέροντα ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς ἐν ταῖς συγκοινωνιαῖς σημερινῆς ταχύτητος. Ἐν τούτοις φαίνεται ὅτι πολλὰ ἀκόμη ἡμέραι δύνανται νὰ οἰκονομηθῶσιν, ἀλλὰ τὸ ἀπολύτως ἀδύνατον ἀμέσου συναντήσεως κατὰ τὰς ἀφίξεις καὶ ἀναχωρήσεις τῶν τε ἀτμοπλοίων καὶ σιδηροδρόμων καθιστῶσι χιμαιρικὴν τὴν ἐν ἔξῃ τὸν τοιαύτην ταχύτητα. Ὑποβίβαιον εἰς ἀναχωρῶν τις ἐκ Λονδίνου τῇ 1 Ἰανουαρίου διὰ Μασσαλίαν σιδηροδρομικῶς, ἐκ Μασσαλίας δὲ τῇ ἐπιούσῃ διὰ Γιοκοχάμαν, ἐπὶ σκάφος τῶν Θαλασσίων Διαπορρημύσεων, ἀφικνεῖται ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν εἰς Ἰαπωνίαν. Τῇ 10 Φεβρουαρίου θὰ ἦτο εἰς Γιοκοχάμαν, τῇ δὲ 11 θ' ἀπήρχετο εἰς ἅγιον Φραγκίσκον. Τὸ διάστημα τοῦτο ὅπερ ἡ συνήθης συγκοινωνία διανύει ἐντὸς δεκατεσσάρων ἡμε-

ρῶν, τὸ νέον ταχύπλοον «Κίνα» ἐξετέλεσε ἐσχάτως εἰς ὀλιγώτερον τῶν δεκατριῶν. Ὁ ἐπιβάτης ἠδύνατο ὄθεν ν' ἀφιχθῇ εἰς ἅγιον Φραγκίσκον τῇ 23 Φεβρουαρίου. Ἐκεῖ, ἤθελε λάθει θύσιν τῇ ἐπιούσῃ ἐπὶ ἐκτάκτου ἀμαζοστοιχίας, ἧτις ἤθελε φέρει αὐτὸν εἰς Νέαν Ὀρκην τῇ 28, παραδεχόμενου ὅτι ἡ ταχύτης αὕτη θὰ ἦτο τοσαύτη, ὅση κατὰ τινα ἐσχάτως πορείαν, καθ' ἣν ἀντὶ ἑξ ἡμερῶν, ἐδαπάνησε τέσσαρας καὶ ἡμίσειαν. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ταξιδιωτὴς μας θὰ ἐπεβίβητο δι' Ἀγγλίαν ἐπὶ μεγάλου ἀτμοπλοίου, οἷον τὸ «Πόλις τῶν Παρισίων», ἑξ ἐκεῖνων ἄτινα διαπλεύουν τὸν Ἀτλαντικὸν εἰς ὀλιγώτερον κατὰ τι τῶν ἑξ ἡμερῶν.

Οὕτω ἠδύνατο νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς Λονδίνον τῇ 6 Μαρτίου, μετ' ἀπουσίαν ἐξήκοντα πέντε ἡμερῶν, ἐξ ὧν δύναται ν' ἀφαιρεθῇ ἔν ἐτι εἰκοσιτετράρων, γιγνομένης τῆς πορείας κατ' ἀντίθετον διεύθυνσιν.

Ἡ ἐλάττωσις τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ εὐρέος τούτου δρομολογίου χρόνου καταδεικνύει ἀκριβέστατα τὴν θεωρητικὴν ταχύτητα τῶν περὶ τὴν σφαῖραν συγκοινωνιῶν. Συνδυαζομένης ὄθεν κατκλήλως τῆς χρονολογίας τῆς ἀναχωρήσεως πρὸς τὰς τῆς ἐκ διαφορῶν σταθμῶν διαβάσεως, δὲν φαίνεται ἀπίθανον τὸ κέρδος δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν ἐπὶ τῆς πορείας τῆς δεσποινίδος Bly.

(ἀκολουθεῖ).

Ἄσθη

ΑΙ ΠΥΡΙΝΑΙ ΑΤΜΙΔΕΣ (Feux - Follets)

Αἱ πύρινοι ἀτμίδες! Μερικοὶ θὰ ἐρωτήσωσιν ἴσως, τί εἶναι αὐταὶ αἱ πύρινοι ἀτμίδες; ἀλλὰ καὶ ὅσοι τὰς γνωρίζουσιν, ἰδίως ὅσοι τὰς εἶδον, θ' ἀνατριχιάσωσιν ἐπὶ τῷ ἀκούσματι. Οἱ δὲ δεισιδαίμονες; Ὡ! αὐτοί, ἐστὲ βέβαιον, ὁσάκις τὴν νύκτα τὰς ἐνθυμοῦνται, καλύπτονται ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν διὰ διπλοῦ σκεπάσματος, συστρέφονται καὶ συστέλλονται, ὡς ὄρει ἐν καιρῷ καταιγίδος.

Αἱ δὲ μάμμαι μας καὶ οἱ πάπποι μας! ὁσάκις δὲν ἐσταυροκοπήθησαν, δὲν ἐβέβησαν τὸ *Kyrus εὐλιθῶς*, καὶ δὲν ἦν ἠναψαν κηρία εἰς τοὺς ἀγίους των, ἐπὶ τῇ θεᾷ τῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἐξερχομένων τούτων αἰφνηδῶς πυρίνων φλογῶν (φωσφῶρων), αἰτίνες ἔτρεπον αὐτοὺς εἰς ἄτακτον φυγὴν; Θὰ ἤκουσέ τις βεβαίως ποτὲ κατὰ τινα τῶν μακρῶν ἐσπερίδων, ἃς διερχόμεθα τὸν χειμῶνα ἐν συναναστροφῇ, παλαιοῦ τινος γέροντος χωρικὸν διηγουμένον ἐν μειδιῶντι παραδόξῳ τοιαύτου, εἶτε περὶ φαντασμάτων, εἶτε περὶ ψυχῶν τῶν νεκρῶν, εἶτε περὶ δισκοῦρων καὶ πυρῶν ἀναφαινόμενων ἐνίοτε ἐν τοῖς νεκροταφείοις, καὶ παρακολουθούτων τοὺς ἀνθρώπους, καὶ θὰ ἀντελήθη ὁποῖαν ἐντύπωσιν προζέουσαν ταῦτα παρὰ τοῖς ἀπλοῖς καὶ ἀγραμμάτοις.

Περὶ τῶν περὶ ὧν πρόκειται πυρίνων ἀτμιδῶν, τῶν ἐξερχομένων ἐκ τῶν ἐγκάτων τῆς γῆς, ὑπῆρχε τὸ πάλαι ἰδέα, καὶ ἴσως ἐπικρατεῖ αὕτη ἔτι παρὰ τισιν, ὅτι ἦσαν αἱ ψυχαὶ τῶν φίλων ἢ συγγενῶν ἡμῶν, αἰτίνες ἐξήρχοντο τοῦ ἔδου, ὅπως μᾶς ἀναγκάσωσι νὰ προσευχηθῶμεν ὑπὲρ αὐτῶν, ἢ νὰ μᾶς τρομάξωσι καὶ μᾶς κακοποιήσωσι, διότι τοῖς ἐπροζένησαμεν κακόν, ὅτε μεθ' ἡμῶν ἔζων ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἂν μέχρι πρότινων ἐτῶν ἀντεφρονεῖτε καὶ ἀντελέγτε εἰς τοὺς δεισιδαίμονας τοῦτους, ἢ καὶ ἐτολμάτε νὰ τοῖς ἐξηγήσητε τὸ φαινόμενον τοῦτο, ὅτι ἐξελάμβανον δι' ἀπστον καὶ ἄθησκον, καὶ θὰ σὰς ἀπεδίωκον τῆς συναναστροφῆς ἢ ἔδερον, ἂν δὲν μετεβίβατε ἀμέσως γνώμην.

Τὰ πρᾶ ταῦτα, φαίνεται ὅτι ἐπροζένησαν πολλὰ κακὰ εἰς τοὺς διαφοροὺς λαοὺς, διότι ἐν ἐκάστῃ χώρᾳ ἐξεληφθήσαν ταῦτα ὡς λίαν ἐπικίνδυνα, ἢ καὶ ὡς ἐνδείξεις κακοῦ οἰωνοῦ. Καὶ ἐν τούτοις, τί εἶναι αὐτὰ αἱ πύρινοι ἀτμίδες; πῶς ἐξηγοῦνται ὑπὸ τῶν νεωτέρων σοφῶν; Ἀπλούστατα. Διότι ἡ πρόοδος τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν

Ἂ Δαπάναι τοιούτου ταξιδίου δὲν ὑπερβαίνουν τὰς 10,000 φράγκα ἐπὶ πρῶτῃς θέσεως.

δὲν ἠδύνατο ἢ νὰ μᾶς διαφωτίσῃ καὶ περὶ τοῦ φυσικοῦ τούτου φαινομένου, τὸ ὁποῖον βεβαίως δὲν ἦτο καὶ τόσον δύσκολον πρόβλημα.

Αἱ πύρινοι ἢ φωσφῶροι ἀτμίδες, καὶ σπινθήρες καλούμεναι, αἰτίνες ἰδίως ἀναφαινόμεναι ἐπὶ τῶν τελεματωδῶν τόπων, καὶ τῶν νεκροταφείων ἰδίως, εἶσι καθαφαί ἀναθυμιάσεις τῆς γῆς, ἢ αἲρια ἀπορρέοντα ἐκ τῶν λειψάνων τῆς ζωικῆς ὕλης, καὶ τὰ ὁποῖα ἀναμιγνύονται μετὰ τοῦ φωτός ἢ τοῦ θερμογόνου ἅμα ὡς ἐλθῶσιν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῆς ἀτμοσφαιρας. Ἐν ἄλλοις λόγοις, αἱ φλόγες αὐταὶ προέρχονται διὰ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ὕδρογόνου, ὅπερ ἐξατμίζεται ἐκ τῶν ζωικῶν ὕλων, φυτικῶν ἢ καὶ ὀρυκτῶν, τὰ ὁποῖα συνεπειᾶ τῆς ἀποσυνθέσεως αὐτῶν μεταβάλλονται εἰς φώσφορον, τείνον νὰ ἐξέλθῃ τῆς γῆς καὶ νὰ ἐνωθῇ πρὸς τὰ ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ ὁμοιοεῖδῃ αὐτῷ σώματα.

Αἱ φλόγες αὐταὶ δὲν φέρουσι πυκνότητα οὐδὲ στερεότητα, ἀλλ' οὔτε καὶ διάρκειαν. Ἀναπηδῶσιν ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς γῆς, ἐν τοῖς τέλμασι, ταῖς πεδιάσι, καὶ μάλιστα εἰς τὰ ἄκρα τῶν σταχύων, εἶναι δὲ πάντῃ ἀβλαβῆ.

Ἰπτανται πάντοτε, αἱ δὲ κινήσεις αὐτῶν εἰσιν ἀμφίβολοι, ἄτακτοι, ὡς ἡ πτήσις τῆς χρυσαλλίδος. Ὑψοῦνται δὲ ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ καὶ κατέρχονται πάλιν πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἔδάφους, ἐξαφανίζονται εἴτα ἀποτόμως καὶ ἀναφαινόμεναι πάλιν μετὰ τινα στιγμὴν ἐν τῇ αὐτῇ θέσει.

Αἱ διαστάσεις αὐτῶν δὲν εἶναι στάσιμον. Συστέλλονται καὶ διαστέλλονται κατὰ διαδοχὴν, καὶ πολλάκις διατέμνονται εἰς δύο μέρη, καὶ ἐνοῦνται ἐκ νέου. Πολλάκις δὲ βαδίζουσιν ὀφριοειδῶς ἐπὶ τοῦ ἔδαφους, ἀφίνουσαι ὀπισθεν αὐτῶν φωσφορώδη λεπτὴν γραμμὴν, καὶ ἐφ' ὅσον ὁ καιρὸς εἶναι μᾶλλον βροχερός ἢ ὑγρὸς, κατὰ τοσοῦτον ἢ λάμψις αὐτῶν εἶναι ζωηρότερα. Ἐν τέλει, μετὰ τὰς τοιαύτας κινήσεις πλέον ἢ ἥττον βραχείας ἐξαφανίζονται βαθμηδὸν ἐλαττούμεναι.

Τοιαύτη εἶναι ἡ φυσικὴ ιδιότης καὶ τὰ αἷτια τῶν πυρίνων ἀτμιδῶν.

Τὴν σήμερον ὁμως, ἂν καὶ πάσα περὶ αὐτῶν δεισιδαιμονία ἐξέλιπε, ἐν τούτοις ἡ παρουσία τοιούτων πυρίνων φλογῶν, ἰδίως ἐν τοῖς νεκροταφείοις, προζέει πάντοτε τρόμον καὶ φρίκην.

Φρικ.

Οὐδέποτε θὰ κατορθώσης νὰ γίνης ἀτιμωρητὶ σύζυγος πολὺ ὠραίας γυναικός, ἐὰν μὴ ἦσαι ἀρκούντως νέος, ἔχῃς περιουσίαν ἐπαρκῆ, καὶ γενναϊότητα νὰ προσφέρῃς αὕτη ὄ,τι οἱ ἄλλοι τῇ προσφέρουσιν.

ΥΠΝΩΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΜΑΓΝΗΤΙΣΜΟΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Εἰς περιστάσις τινὰς ἐπενεργεῖ ἑτέρα τις ἐξ ὑποβολῆς κρίσις, ἧτις ἐπιτατὴ τῆς προεκτεθείσης καὶ γεννᾶται ἐν αὐτῇ τῇ διανοίᾳ, ἧτις δηλ. ἀφ' ἐαυτῆς καὶ ἐξ ὑποβολῆς ἐνεργεῖ.

Οὕτως, ἀσθενῆς τις, κατὰ τὴν λήξιν βαθυτάτης ληθαργικῆς κρίσεως, διαρκεσάσης ἐπὶ πέντε μέχρις ἑξ λεπτῶν τῆς ὥρας, ἐφαντάζετο ὅτι εἶχε κοιμηθῆ ἐπὶ πολλὰς ὥρας. Τῇ παρετηρήθη ὅτι εὐρίσκειται ἐν τῇ ἀπάτῃ, καὶ ὅτι εἶναι ἡ δευτέρα ὥρα μετὰ μεσημέριαν, ἐν ᾗ ἦτο ἡ ἐνάτη πρωτῆν ὥρα. Τότε ἡ ἀσθενὴς ἀμέσως ἠθάληθη τὴν μεγαλειτέραν ὀρεξιν, καὶ καθικετεύσε θερμῶς νὰ τῇ ἐπιτρέψωσι νὰ ὑπάγῃ νὰ φάγῃ.

Τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶναι εἶδος ὀργανικῆς ἀπάτης τῶν αἰσθήσεων, εἰς ἣν ἡ πάσχος ὑποβάλλεται ἀφ' ἐαυτῆς. Σημειωτέον δ' ὅτι ἡ φαντασιώδης αὕτη πείνα εὐκόλως κατευνάσθη διὰ φαντασιώδους ἐπίσης γεύματος. Τῇ παρετήθη, καθ' ὑποβολὴν μόνον, πινάκιον μετὰ πλακουντίων ἐπὶ τραπέζης, ἄτινα κατεβρόχθισε παραυτίκα, μετὰ παρέλευσιν δὲ πέντε λεπτῶν τῆς ὥρας δὲν ἠσθάνετο πλέον τὴν ἐλαχιστὴν ὀρεξιν.

Ὁ κ. Charcot καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ παρέσχον συχνάκις καὶ ἕτερον περιέργον καὶ ἐκπληκτικὸν φαινόμενον παρὰ ταῖς ὑστερικές, ἧτοι καύματα ἐξ ὑποβολῆς, φαντασιώδως. Φυσικῶς δὲ, ἡ ἰδέα τοῦ καύματος δὲν ἐπιφέρει τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς στιγμιαίως, ἀλλὰ μετὰ τινὰς ὥρας, κατ' ἀκολουθίαν δὲ τούτου γεννᾶται εὐλόγως τὸ ζήτημα, ἐὰν αἱ ὀργανικαὶ λειτουργίαι δύνανται νὰ μεταβληθῶσιν οὕτω, ἐξ ὑποβολῆς.

Συνεπειᾶ τούτου ὁ κ. Foucahon φαρμακοποῖς ἐν Charmes ἐπέθετο ἐκδῶρα ἐξ ὑποβολῆς, μεταχειρισθεὶς γραμματόσημα εἰς τὴν ἐφαρμογὴν, τὰ ὁποῖα ὁ πάσχος ἐπίστευσε ὅτι πράγματι ἦσαν ἐκδῶρα, καὶ ἂν ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῆς ὑποβολῆς, τῆς ἰδέας, τῆς πεποιθήσεως παρὰ τῷ ἀσθενεῖ, τὸ ἐπίδερμα ὑπέστη τὴν συνήθη συνέπειαν τοῦ οἰδήματος (φούσκωμα) κτλ. Τὸ φαινόμενον τοῦτο ἐπεβεβαιώθη ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν, διάφοροι δὲ φωτογραφικαὶ εἰκόνες αὐτῶν ἐλήφθησαν τῇ 29 Ἰουνίου τοῦ 1885.

Ἐν τούτοις ἡ ἀνακάλυψις αὕτη δὲν ἐθεωρήθη τὸ πρῶτον νῦν γενομένη, διότι εὐρήθη ἐν τινι ἰατρικῷ συγγράμματι δημοσιουθέντι τῷ 1840, τὸ ὑπόδειγμα ἐκδορίου τεθέντος διὰ τῆς ἐπιθέσεως, ἐπὶ ὑγιούς δέρματος, τεμαχίου χαρτοῦ, ἐφ' οὗ ὁ ἰταλὸς ἰατρός Prejalmini, ἐργάτης τῶν ἐξ ὑποβολῆς φαινομένων, εἶχεν ἀπλῶς ἐγγράψῃ τὴν σύνταξιν του.

Ὅμοιος πολλάκις παρήγαγον καὶ ἀραιμάξεις. Ὁ δόκτωρ Bourrut Rochefort, ἀπεκοίμησεν ἄνθρωπον τινα, ἐπὶ τῶν βραχιόνων τοῦ ὁποῦ ἐχάραξε διὰ τοῦ ἀκρου μολυβδοκονδύλου οὐχὶ αἰχμηροῦ τὸ ὄνομά του, ὑποβάλλων ἐν ταῦτῷ αὐτῷ τὴν ἀκολουθοῦντα διαταγὴν: «Σήμερον τὴν τετάρτην» ὥραν θὰ κοιμηθῆς, καὶ θὰ ρεῦσῃ αἷμα ἀπὸ τῶν γραμμῶν» τῶν βραχιόνων σου, ἃς ἐχάραξας». Τῇ ὀριθείσῃ ὥρᾳ, τὸ ὑποκείμενον τοῦτο ὄντως ἀπεκοιμήθη, καὶ οἱ χαρακτῆρες ἐσημειώθησαν ἐν εἰδει ἐκτύπου, καὶ χρώματι ζωηροῦ ἐρυθροῦ, ἐπὶ τοῦ ὄχρου βάλθους τοῦ δέρματος: μάλιστα δὲ, μικραὶ σταγόνες αἵματος ἐφάνησαν ὡς μαργαρίται ἐπὶ τινων σημειῶν. Βραδύτερον δὲ, ὁ αὐτὸς ἀνθρώπος ὁσάκις κατελαμβάνετο αὐτομάτως ὑπὸ τῆς ὑστερικής κρίσεως, διατάσσετο νὰ αἱματωθῇ εἰς τὸν βραχίονα, καὶ μετὰ τινα χρόνον αἱμορραγίαι τοῦ δέρματος παρουσιάζοντο αἰφνηδῶς.

Τὰ περιεργὰ ταῦτα φαινόμενα ὑπεθυμίζουσι καὶ ἐξηγοῦσι τὰ ἔναιμα στίγματα, τὰ ὁποῖα παρετηρήθησαν κατ' ἐπανάληψιν παρὰ τοῖς ἱερωμένοις ἐκστατικοῖς, ἐν ᾗ παρίστανον σκηνὰς τῆς σταυρώσεως.

Ἐὰν θελήσωμεν ν' ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα καὶ τὰ λίαν ἄξιοπεριέργα ἄλλως τε φαινόμενα τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν φαρμάκων τῶν ἐξ ἀποστάσεως ἐνεργούντων, καὶ χωρὶς μάλιστα ὁ ὑποβαλλόμενος εἰς τὴν δοκιμασίαν λάβῃ τὴν ἐλαχιστὴν γνάσιν τῆς παρουσίας αὐτῶν, θὰ ἐξεφεύγομεν τοῦ σκοποῦ τῆς παρουσίας περιγραφῆς, καθὼς μάλιστα αἱ παρετηρήσεις αὐταὶ ἀνήκουσι τῷ ἔδαφει τῆς ἰατρικῆς. Ἄλλως τε δὲ, δικαιοῦμεθα νὰ περιορίσωμεν ταύτην, ἵνα μὴ ὀδηγηθῶμεν τὸν ἀναγνώστην εἰς τὰ πολυάριθμα ἔκείνα φαινόμενα, τὰ ὁποῖα ἐκφεύγουσι τῶν ὀρίων τῆς ἀπλῆς ταύτης καὶ οἰκογενειακῆς διηγήσεώς μας, παραπέμποντες τὸν βουλούμενον πλειοτέρως ἐξηγήσει εἰς τὰ ἰδικὰ συγγράμματα.

Ἢδη δὲ, περαινόντες τὴν περιγραφὴν τοῦ νοσοκομείου τῆς Salpêtrière, τοῦ ἀσύλου τούτου τῶν πασχόντων Παρισίων, θ' ἀναφέρωμεν τελευταίαν τινὰ δοκιμασίαν ἄξιοπεριέργου.

Ὑπνωτισθεῖσά τις νεανίς κέεται ἐν τινι αἰθούσῃ, καὶ ὁ ὑπνωτιστὴς αὐτῆς ἐν ἐτέρᾳ ἀρκούντως ἀπομεικρυσμένη ἐκείνης. Οὗτος τῇ ὑποβάλλει ἐξ ἀποστάσεως τὴν ἰδίαν, ὅτι εἶναι μήτηρ καὶ ὅτι τὸ τέκνον αὕτης ἐκλάπη. Ἀμείως αὕτη συστρέφει τοὺς βραχιονὰς τῆς, γονυπετεῖ, ὀδύρεται, κτυπάται τὸ στήθος τῆς, καὶ καθικετεύει τοὺς παρακειμένους νὰ τὴν βοηθήσωσιν εἰς τὴν εὑρεσιν τοῦ παιδιοῦ καὶ τοῦ κλίπτου, ὃν ζητεῖ νὰ ἐκδικηθῇ. Ἡ σκηνὴ αὕτη ἐπαίχθη ἐν λεπτομερείᾳ μετὰ μοναδικῆς ζωηρότητος ἐκφράσεων καὶ φυσικότητος κινήσεων, προζεννησασὼν τὴν καλλίστην ἐντύπωσιν εἰς τοὺς παρευρεθέντας, καὶ ἐὰν ἡ σκηνὴ αὕτη ἐγένετο ἐν θεάτρῳ ἤθελε παράξει τὸ συγκινητικώτερον φαινόμενον, ὅπερ ἡ διασημότερα τῶν τραγωδῶν, ἀμφίβολον ἂν θὰ ἠδύνατο

νά υποκριθῆ μετὰ τὸς αὐτὴς τελειότητος κινήσεων καὶ αἰσθημάτων, τὰ ὅποια ἡ υποκριτρία παρίστανε τὸσφ φυσικώτερον, ὅσφ πραγματικῶς ἤσθάνετο αὐτά. Μετὰ τινὰς στιγμὰς καταπαύσεως τῆς παραχῆς, καθ' ἣν τῆ ἐπιβλῆ κόπος καὶ ἐντελῆς ἀπελπίσει, ὡς παρίστανε ἡ πέμπτη εἰκὼν, τῆ ἐγγωστοποιήθη ὅτι ὁ κλέπτης τοῦ τέκνου τῆς ἡτο εἰς τὴν ὑπηρετῶν, ὅστις εἰσῆρχετο κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν ἐν τῇ αἰθούσῃ. Αὐτοστιγμὴ τότε αὐτὴ διευθύνεται σύσσωμος πρὸς τὴν ὑποδειχθεῖσαν διευθύνειν, ἐξ ἧς ἤρχετο ὁ φαντασιώδης κλέπτει; καὶ διὰ μὴχανικῆς τινος ἐνεργείας, αὐτὸς εἶναι ἀνεκράξει καὶ ταύτοχρόνως ἀνεπήδησε κατ' αὐτοῦ μετ' ἀπεριγράφτου ὀρμῆς, ἦν μετὰ κόπου πολλοῦ κατήρθωσεν ν' ἀναχατισθῶσι οἱ περὶστῶτες. Ἐξῆτι δ' ἐπιμόνωσ νὰ σταλάσῃ τὸν κλέπτην καὶ νὰ τοῦ ἐξαυξῇ τοὺς ὀφθαλμούς. Αἱ δυνάμεις αὐτῆς εἶχον δεκαπλασιασθῆ, ἀνεκράυγαζε σπαραξικαρδίως, καὶ ἐδέησε νὰ προκλήθῃ ὁ ἐνεργῶν καὶ διευθύνων τὴν ὑπνωτισθεῖσαν δυστυχῆ, νὰ καταπαύσῃ τὴν κρίσιν ταύτην, ὅπερ καὶ ἐγένετο περὶ πρῶτον διὰ μόνης τῆς ἐνεργείας τῆς διανοίας αὐτοῦ.

Ὁν. Γορυπετῆ καὶ ὀδύρεται.

Ἄμν ὡς συνῆλθεν ἡ νεκρία, οὐδὲν ἐνεθυμίετο ἐξ ὅσων συνέβησαν, ἀλλ' ἦτο καταβλημένη συναπεία τῆς ὑπερὰθρώπου ἐνεργείας, ἐν ἧ τὸ νευρικὸν αὐτῆς σύστημα εἶχεν ὑποβληθῆ.

Καθ' ἐκαστὴν ἡδῆ συμβαίνουσιν ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ τῆς Salpêtrière παρόμοια φαινόμενα, ἐξ ὧ πάντες ἐπιστήμονες, περιέργοι καὶ φιλόσοφοι ἐξέρχονται μετὰ πνεῦμα συγκινημένον, ἐρωτῶντες ἄμν, ποῦ θέλουσι καταλῆξαι αἱ μελέται τῶν ἀνεξηγητῶν τούτων φαινομένων, τὰ ὅποια ἀνατρεπουσιν ἄρδην τὰς κτηθείσας ἡδῆ γνώσεις τῆς κρίσεως καὶ τῆς ἠθικῆς εὐθύνης.

Αἱ συνέπειαι τῶν παρατηρήσεων τούτων εἶσι τοσούτων ἐκπλακτικαί, ὥστε μόλις τολμᾷ τις ν' ἀντιμετωπίσῃ ταύτας ἀφ' ἑτέρου ὁμῶς προσιτάζονται γεγονότα, ὡς ἡ μελέτη ἐπι-

βάλλεται παντὶ ἐπιστήμονι ἐνδιαφερομένῳ εἰς τὴν ἐξήγησιν τῶν φαινομένων καὶ τῶν χαρακτήρων.

Τίς δύναται ν' ἀρνήθῃ ὅτι μετὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῆς περιέργειας αὐτοῦ τοῦ νὰ παραστή ὡς μάρτυς τῆς ἐξελίξεως; καὶ τοῦλάχιστον τῶν κρίσεων, δὲν θὰ θελήσῃ νὰ ἐμβαθύνῃ περὶ σῶτερον καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐξήγησιν τῶν ἀνεξηγητῶν φαινομένων τούτων;

Τὶ δὲ φοβερώτερον ὄντως τῆς πιθανότητος ὅτι, τινὰ τούτων δύναται νὰ ἐκτυλιχθῶσι περὶ ἡμῶν, καὶ νὰ ἀποτελέσῃ τὴν βῆσιν τῆς κρίσεως, ἦν τρέφομεν πρὸς τινὰ, φίλον ἢ συγγενῆ, ὃν θεωροῦμεν ἐντελῶς ὑπεύθυνον τῶν πράξεων του. Καὶ εἶναι πάννυ δυνατόν, μάλιστα, συνεπιεῖς τῶν ὅσων ἐξεθέσαμεν ἀνωτέρω, νὰ ὑποβῶμεν εἰς τοιαύτην κρίσιν οὐχὶ μόνον πρόσωπα τὰ ὅποια μόλις συνῆλθον ἀπὸ τοῦ ὑπνωτισμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνα ἅτινα οὐδέποτε ὑπνωτισθέντες. Αἱ τελευταῖαι μέλισται αὐταὶ δοκιμασίαι συνεκίνησαν τοὺς φιλοσόφους, παρ' οἰς πολλὰ ἔγεννήθησαν ἀμφισβολαὶ καὶ ἀνησυχία, καὶ οἴτινες παρεδέχθησαν εὐκόλως τὴν ἐξ ὑποβολῆς ἐνεργείαν τῶν αἰσθητῶν παρὰ τοῖς ὑπνωτιζομένοις, οὓς κατατάσσουσι μεταξὺ τῶν πασχόντων.

Πλὴν τότε, πῶς ἐξηγεῖται, νὰ ὑποβῶμεν εἰς τὴν κρίσιν ταύτην καὶ οἱ ἐξυπνοὶ, οἱ οὐδόλως ὑπνωτισθέντες; Ὅποια ἢ φυσικὴ καὶ ἠθικὴ κατὰστασις τῶν μὲν καὶ τῶν δέ;

Εἰς τοιαύτας ἐρωτήσεις ἡ ἐπιστήμη τοῦ Charcot δὲν ἀπῆντησεν ἔτι, καὶ μολονότι οἱ σοφοὶ δόκτορες Gullêre, Feré, Paul Richer, Liêbault, Bernheim, Liegeois, κτλ. διεπραγματεύθησαν ἐπιστημονικῶς καὶ σαφῶς τὰ ζητήματα ταῦτα, ἐν τούτοις εὐρισκόμεθα ἔτι ἐν βαθυτάτῳ σκοτει καὶ ἀνυπερβλήτῳ ἀπορίᾳ.

Φ. Η.

Ὁν. «Αὐτὸς εἶναι» ἀνέκραξε.

Τὸ μεγαλύτερον τῶν μέχρι τοῦδε κατασκευασθέντων θαλεβόλων θεωρεῖται τὸ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος 1890 διὰ τὰς ὀχρωσείας τῆς Κρονστάνδης κατασκευασθῆν, ὅπερ ἀποτελούμενον ἐκ διαλελυμένου χάλυβος, εἶχει βάρους 270,000 λίτρας (120 τόννου). Ἡ ἔνδον αὐτοῦ διάμετρος εἶναι $16 \frac{1}{4}$ δακτύλων, ὁ δὲ μυχὸς τοῦ αὐλοῦ (ὁ δεχομένου τὴν πυρρίτιν καὶ τὴν σφαιραν) εἶχει 44 ποδας μήκος, ἤτοι 13 μ. 42 ἐν ἐνὶ τεμαχίῳ. Ἡ μεγαλιτέρα αὐτοῦ διάμετρος εἶναι $6 \frac{1}{2}$ ποδῶν, ἤτοι 1 μ. 982. Ἡ βολὴ αὐτοῦ ὑπελογίσθη εἰς 12 μίλια, ὅπερ ἰσοδυναμεῖ πρὸς 19 χιλιόμετρα. Ρίπτει δύο βολὰς καθ' ἑκατοντον λεπτὸν τῆς ὥρας, ἐξ ὧν ἐκάστη στοιχίζει 300 λίτρας (7, 500 φρ.) Κατὰ τὰς γενομένας δοκιμασίας τὸ βλήμα μήκους 1 μ. καὶ 20, βάρους 1,180 χιλιῶγρ. ἐρίφθη διὰ πυρρίτιδος 317 καὶ 50 χιλιῶγρ. καὶ ἀφ' οὗ διετρώπησε θώρακα 48 ἑκατοστομέτρων, διέτρεξεν ἀπόστασιν ἐκ 1,200 μέτρων.

ΣΥΝΤΑΓΗ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΜΥΙΩΝ, ΚΟΝΟΠΩΝ ΚΑΙ ΣΚΝΗΠΩΝ

Πάντες γνωρίζομεν τὰ κατὰ προτερήματα καὶ τὴν χρῆσιν τῆς πικρᾶς κασσίας.

Ἐν τούτοις δύναται τις νὰ τὴν μεταχειρισθῆ καὶ ἐν καιρῷ θέρους κατὰ τῶν ἐνοχλητικῶν μυϊῶν καὶ κωνώπων ὡς ἐξῆς: Χύσατε τὸ ἀπόθεσμα αὐτῆς ἐπὶ τινος τραπέζης, καὶ ἀμείψως αἱ μυαὶ θὰ ἔλθωσι νὰ πείσων ἐξ αὐτοῦ καὶ θὰ ἀπονεκρωθῶσι. Βρέξατε δὲ τὸ σῶμα σας δι' ἐλαφρῆς διαλύσεως κασσίας, καὶ οἱ κῶνῳπες καὶ οἱ σκνίπες θὰ σᾶς ἀφήσωσι ἡσύχους. Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν μὴ πράξαντες τ' ἀνωτέρω, ἐνοχληθῆτε ὑπὸ τῶν ἐντόμων τούτων, πλύνετε τὸ μέρος τοῦ σώματός σας, ὅπερ σᾶς ἐνοχλεῖ, καὶ οἱ πόνοι ἀμείψως θὰ καταπαύσων.

Ἡ κασσία εἶναι προῖον πολὺ εὐθηνόν, ἐξ ἧς ἀγοράζοντες 50 μόνον λεπτῶν, θὰ ἔχητε νὰ περάσητε ὅλον τὸ ἔτος. Ἐννοεῖται δὲ, ὅτι τιθεμένης ἐντός τοῦ ὕδατος, κάμνετε χρῆσιν μόνον τοῦ τελευταίου.

MAURICE DE FOS

ΣΩΣΑΝΝΑ ΡΑΜΩ

(Συνέχεια)

— Οὐτε Τούρκος, οὐτε τρελλός, ἦτανε σωστός Ἕλληνας, καὶ ἡ ἀδελφὴ του ἀγαπᾶσε τὸν πάππον σου. Ἔως στὴν καρμανιόλα ὁ Θεοχάρης δὲν ἤθελε, καὶ γιὰ τοῦτο ὁ δραγουμάνος τὸν ἀνάγκασε νὰ παραστέκεται στὰ βασιανιστήρια τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἀντὶ νὰ φοβηθῇ ὁ πάππος σου, εἶδνε κουράγιον στοὺς φοβισμένους, ἀφ' οὗ εἶχε βρεθῆ νὰ βρίζῃ καὶ νὰ βλαστήμαξ τοὺς Τούρκους. Ὑστερα ἦλθεν ἡ σειρά του· τῆ στιγμῆ πῶ σου ἐπερνοῦσα τὸ σχοινὶ, κάποιος ποῦ κρατοῦσε τὸ κεφάλι τοῦ Δεσπότη τοῦ Πλάτωνος ἀπὸ τὰ γένηια, τοῦ ὄψεσε ἕνα μπάτσο....

— Θέλεις τῆ ζωῆ σου; τοῦ εἶπεν ὁ δραγουμάνος.

— Ὅχι! νὰ σέ.... εἶπεν ὁ Θεοχάρης.

Τότε ἀνέβηκα καὶ ἐκρεμάσθηκα ἀπὸ τοὺς ὤμους του, καὶ ἐπειδὴ ὁ Θεοχάρης ἦτανε παχύς, τὸ σχοινὶ ἐκόπηκε, καὶ πέσαμε καὶ οἱ δύο στὴν ἄμμο.

— Θέλεις τῆ ζωῆ σου; τὸν ἐρωτᾷ ἀκόμη ὁ δραγουμάνος.

— Κερατὰ! εἶπεν ὁ Θεοχάρης, μισοστραγγαλισμένος.

Τότε τραβῶ μετὰ ἑαυτοῦ τὴν δύναμι τὸ σχοινὶ ποῦ εἶμαι εἰς τὸ λαμῶ, ἀλλὰ δὲν ἐκνα τίποτε, διότι ἐκινεῖτο σὰν χεῖρ, παρὰ ὅταν τὸν ἐβλάα κάτω ἀπὸ τὰ γόνατά μου, καὶ τοῦ γέμισα τὸ στόμα με φούχτες ἄμμο, εἰμπόρεσα νὰ τὸν κάμω

καλὰ καὶ νὰ τὸν πνίξω. Ὁ δραγουμάνος ἐγελοῦσε τότε ἀπὸ τῆ χαρᾶ του. Σείρατε, τὸν λέγανε Βουγά.

Ὁ Θεοχάρης ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τούτῳ τῶν τελευταίων λέξεων, ἐρίφθη ὡς πάνθηρ ἐπὶ τοῦ μαύρου, κτυπῶν αὐτὸν, ὅστις ἐπράξε μεγαλοφῶνως:

— Βοήθεια!... ὁ κακοῦργος με σκοτώνει....

— Τὶ κάμνετε ἐκεῖ; τῷ λέγει τότε ὁ Κ. Μελᾶς.

Ὁ Κώστας, ἐκτός ἑαυτοῦ γενόμενος ἐκτόπα τὸν μακρὸν κατὰ κεφαλῆς δι' ἐνὸς σκαμνίου, οἱ δὲ Τούρκοι, οἵτινες ἦσαν περισσότεροὶ ἐν τῷ καφενείῳ, ταραχθέντες ἀποτόμως ἐκ τοῦ θορύβου, ἔλαβον μέρος ὑπὲρ τοῦ ὁμοθῆσκου των. Ὁ κ. Μελᾶς ὁμῶς, ὡς καὶ τινες ὁμοθνεῖς του προλαβόντες, περιεκύκλωσαν τὸν Κώσταν πρὸς πρόληψιν δυσκρέστων σκηνῶν, καὶ ἡ σύγκρουσις ἐμελλε νὰ λάβῃ διαστάσεις, ὅτε εὐτυχῶς κατέβηκεν ἡ ἀστυνομία, ἥτις συλλαβοῦσα ἀμέσως τὸν Θεοχάρην ὠδήγησεν αὐτὸν εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ φρουρίου.

Τὸ συμβᾶν ὑπερέβη τὰς προσδοκίας τοῦ κ. Μελᾶ, ὅστις ἐν τούτοις ἐνόμισεν ὅτι ἡ δύνατο νὰ καυχᾶται ὅτι ἐξετέλεσεν ἐπιτυχῶς τὸ ὑπὸ τοῦ γέροντος Θεοχάρη παρασκευασθῆν στρατήγημα. Ἐπίστευε βεβαίως, ὅτι ὁ μαῦρος θὰ ἐλάμβανε τὰ μέτρα του ἐπὶ τοῦ προκειμένου, καὶ ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ θῆμα δὲν θὰ ἐνδιέφερε καὶ τόσφ πολὺ. Ἄλλως τε τί νὰ φοβηθῇ διὰ τὸν Κώσταν;... Τίποτε· τὸ πολὺ πολὺ κἀν ἐπρόστιμον, ἴσως ὀλίγην φυλακὴν, καὶ τοῦτο θὰ τῷ εἶδεν καιρὸν καὶ ἀφορμὴν νὰ κερφή καλλίτερον καὶ νὰ γνωρίσῃ περισσότερον τὰς δεσποινίδας θυγατέρας του.

Ὡς πρὸς τὴν Ραλλοῦ δέ, αὐτὴ φυσικῶς δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μαντεύσῃ τί ἡδύνατο νὰ συμβῆ εἰς τὸν ἐραστὴν της.

Αἱ μετὰ τῆς Πύλης συμβάσεις ἐχορήγουν εἰς τοὺς προξένους τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνωσι γνώσιν τῶν παραβάσεων καὶ

Ἰπήρξεν ποτε ἐποχὴ, καθ' ἣν τὰ Γαλλικὰ δικαστήρια ἐπέβαλλον ποινὰς κατὰ ζῶων κατηγορουμένων ἐπὶ διαφοροῖς ἐγκλήμασι, καὶ καθ' ἣν ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ ἀφ' ὧρον ἐπιβλάβῃ ἔντομα. Ὁ τρόπος οὗτος τῆς ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης ὑπὸ τῶν πολιτικῶν καὶ ἱερῶν δικαστηρίων ἐκπληττει ἡμᾶς σήμερον τοσούτον, ὥστε διστάζομεν νὰ τὸ πιστεύσωμεν ἀλλ' ἀθεντικῶς ἔγγραφα αἴρουσι πᾶσαν ἀμφισβόλιαν. Ἐπιμακρὴν περιόδον τοῦ μεσαίωτου, καὶ μέχρι τῆς ληξέσεως ἑκατονταετηρίδος, ἡ σκέψις τοῦ ὑποβῶλεον εἰς τὴν ἐνεργείαν τῆς δικαιοσύνης πάσας τὰς καταδικασίμους πράξεις, ἐξ οἴου δῆποτε ὄντος καὶ ἂν προέρχεται, μακρὰν τοῦ νὰ φανῇ γελοία, τὸναντίον διεδόθη γενικῶς. Οὕτω, τῷ 1120 οἱ ἄρουραὶ μῦς καὶ αἱ κίμπαι, ἐπιβλαβεῖς εἰς τοὺς καρπούς, ἀφωρίσθησαν ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου τῆς Λάν. Τῷ 1386, καὶ ἀφ' οὗ φασιν τοῦ δικαστοῦ τῆς Falaise, ὧς (σκόρφα) κατασχίσασα καὶ φονεύσασα παιδίον, ἠκρωτηριάσθη κατὰ τὴν κήμην καὶ τὴν κεφαλὴν.

Μετὰ τινὰ ἔτη, χοῖρος, διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, καταδικάσθη νὰ κρεμασθῆ. Τῷ 1474 ἀλέκτωρ ἐκὰν ἐν Βασιλείᾳ (τῆς Ἑλβετίας), διότι ἐγέννησεν ὄον. Τῷ 1554 ἀφωρίσθησαν ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου Λωζάννης αἱ βδέλλα, διότι κατέστρεφον τοὺς ἴχθυς. Τῷ 1585 ὁ μέγας ἐκκλησιαστικὸς τοποτηρητὴς τῆς Βαλεντίας προσεκέλευεν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τὰς κάμπας, ἔδωκεν εἰς αὐτὰς συνήγορον, καὶ τέλος τὰς κατεδικάσεν εἰς ὑπερορίαν.

Τῷ 1690, ὁ δικαστὴς διαμερισμάτος τινος τῆς Ὁβέρν προσέταξε τὰς κάμπας ν' ἀποσυρθῶσιν εἰς ὠρισμένον τεμάχιον γῆς, ἵνα καταλύσωσιν ἐκεῖ τὸν ἄθλιον αὐτῶν βίον.

Περὶληψις τοιούτων δικῶν ἀναβιβάζει αὐτὰς εἰς ἐννεήκοντα, ὧν τριάκοντα ἐπτά κατὰ τὸν δέκατον ἑβδομον αἰῶνα, καὶ μία μόνη κατὰ τὸν δέκατον ὄγδοον, ἐναντίον μιᾶς βοῦς (1741).

Κατὰ τοὺς νεωτέρους ἐπίσης χρόνους οὐχὶ σπανίως ζῶα ἐγένοντο ἀντικείμενον διασκέψεως τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων, ἰδίᾳ ἐν Ἀγγλίᾳ· καὶ τὰ ἐν Ἑλλάδι δὲ δικαστικά χρο-

πῶν ἐγκλημάτων τῶν ὁμογενῶν αὐτῶν, καὶ νὰ δικάζωσιν αὐτοὺς ἐν ἧ περιπτώσει τὸ θῆμα δὲν συγκαταλέγεται μετὰ τῶν ὑπῆκόων τοῦ Σουλτάνου. Ἀλλὰ καὶ ἐν τοιαύτῃ περιστάσει, ὅσκις πρόξενος τις ἐξῆτατο τὴν χάριν τῆς διεξαγωγῆς τῆς δίκης, σπανίως οἱ Τούρκοι τῷ ἠρνοῦντο τοῦτο. Ὅστε ὁ κ. Μελᾶς χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν ἔδραμε παρὰ τῷ Καδῆ καὶ τῷ ἐζήτησε τὴν παράδοσιν τοῦ Κώστα.

Καθ' ὁδὸν, ὁ πανοῦργος πρόξενος ἀνελογίζετο τὴν εὐνοίαν τῶν διατρεξάντων. Ὅποια ἀνέλπιστος λεία, ἀνελογίζετο, ὁ Κώστας δεσμώτης του, θὰ ἐγένετο παίγιον τῶν θυγατέρων του, ὅπως τῷ καταστήσωσιν ὀλιγώτερον οἰκτράν τὴν εἰρκτῆν του, καὶ ἐν ἀνάγκῃ θὰ παρετεινετο ἡ φυλακίσις του, μέχρις οὐ ὁ ἐνοχος ἤθελε συγκατατεθῆ νὰ συζευχθῆ πρὸς τὴν πρεσβυτέραν αὐτῶν.... ἦ τὴν νεωτέραν.... ἦ τέλος τὴν μεσαίαν!...

Ὁ ἀγαθὸς Μελᾶς ἐμεινεν ὁμῶς κεραυνοπληκτος, ὅταν ὁ Καδῆς τῷ εἶπεν, ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ. Προσεπάθησε τότε νὰ συζητήσῃ, ν' ἀναφέρῃ προηγουμένα... ἀλλ' ἀνωφελῶς, διότι τὸ πρᾶγμα θεωρήθη σοβαρώτερον παρ' ὅσον ἐξελάμβανεν αὐτὸ ὁ πρόξενος. Ἰπνόνοιαι ἐγεννήθησαν ἀνελ-

πίστως, ὅτι ἡ πολιτικὴ ἦτον ἀνεμεμιγμένη εἰς τὸ γεγονός, καὶ ὁ διοικητὴς ἐκράτησε τὴν ὑπόθεσιν, ἵνα τὴν φέρῃ ἐνώπιον τῆς ἀνωτέρας ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀρχῆς.

Ὅστε ὁ Κώστας Θεοχάρης ἐγένετο δέσμιος τοῦ Κράτους. Ὁ κ. Μελᾶς ἤρχισε ν' ἀνησυχῆ, διότι ὁ πελάτης αὐτοῦ ἐμελλε νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἀνωτάτην διαδικασίαν, δηλαδὴ εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, οὔτινος οἱ δύο πρόεδροι συνεργῶν ἐν φανερῷ καὶ ὑπὸ τὸν ἔλεγγον τοῦ Σεὶχ-οὐλ-Ἰσλάμ, καὶ οὔτινος δικαστηρίου τὴν ἀπόφασιν πολὺ ἐφοβεῖτο.

Ὁ κ. Μελᾶς ἔσπευσε λοιπὸν νὰ παραστή ἐνώπιον τοῦ διοικητοῦ, ἐπιθυμῶν νὰ μᾶθη τοῦλάχιστον τίνι τρόπῳ ὄφειλε νὰ ἐνεργήσῃ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, καὶ ἐπληροφορήθη ἐκπλακτικῶς γεγονότα.

Ὁ φῶτης βέης δὲν τῷ ἀπέκρυφεν ὅτι ὁ Κώστας κατὰ τὰς γενομένας προκαταρκτικὰς ἀνακρίσεις θεωρήθη ὡς ἐπιβλόνων πρᾶκτωρ ἐπαναστατικῶ κληματατοῦ, καὶ ὅτι τὸ καθῆκον αὐτοῦ τῷ ἐπέβαλε τὴν ἀνάγκην νὰ τὸν κρατῆ ἀπομεμονωμένον, ὅπως καταθέσῃ τὰ ὀνόματα καὶ τῶν συνεόνων του, διότι ἐσημαίωθη, ὅτι ἡ παρὰ τὸν λιμένα γενομένη αὕτη συμ-

Ὁ Κώστας Θεοχάρης δικαζόμενος ἐν τῇ εἰρκτῇ.

νικά δὲν στερούνται παντάπασιν ὁμοίων περιπτώσεων· ἀλλ' ἐνταῦθα δὲν ἐπικρατεῖ τὸ προκαλεῖσθαι αὐτὰς πνεῦμα κατὰ τοὺς παλαιότερους χρόνους, ἀλλ' ἡ δὴθεν αὐστηρὰ ἀπονομή τῆς δικαιοσύνης περιπεσοῦσα εἰς σχολαστικότητα.

ΑΙ ΤΕΡΨΥΒΙΣ ΤΩΝ ΜΟΝΑΡΧΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ 1890

Ἀναγινώσκωμεν ἐν τινι εὐρωπαϊκῷ περιοδικῷ τὰς ἐξῆς περιέργους ἀπασχολήσεις τινῶν μοναρχῶν:

Ὁ νῦν αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας λίαν ἀξιοσημειώτως προτιμᾷ νὰ διασκεδάζῃ καὶ τὸ ζατρίκιον. Ὁ βασιλεὺς Οὐμβέρτος τῆς Ἰταλίας τρέφει πάθος πρὸς τὴν ἀλιεῖαν. Ὁ Τσαρὸς Ἀλέξανδρος Γ', ἐπιδίδεται εἰς τὸ τρὶκ τράκ. Ὁ βασιλεὺς Γουλιέλμος τῆς Ὀλλανδίας θεωρεῖ ἑαυτὸν εὐτυχεῖ ὁσάκις παίζει τὸ πικέτο. Ὁ δὲ μέλλων βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας ἰδίως καταγίνεται μὲ τοὺς ἵππους του, οὐς ἀγαπᾷ περιπαθῶς, καὶ τὸν βακκαρᾷ, πρὸς ὃν ἔχει ἰδιαίτερον ἔρωτα.

Η ΜΙΚΡΑ ΜΗΤΗΡ

(Ἱστορικὸν διήγημα)

Ἐν Μαντουιδίῳ κατὰ τὸ 186... ἐξῆς πτωχὴ τις οἰκογένεια, ἀπαρτιζομένη ἐκ πέντε μελῶν, τοῦ Ἰωάννου Κ... ἀνδρὸς φιλοτιμοῦ, ἐργατικοῦ καὶ τεχνήτου, ἀγοντος ἡλικίαν μὲχρι 38 ἐτῶν, μαρκαχοῦ τὸ ἐπάγγελμα, τῆς συζύγου αὐτοῦ Ἐρατοῦς, γυναικὸς ἀξιεράστου διὰ τε τὴν καλὴν αὐτῆς συμπεριφορὰν, οἰκιακὴν τάξιν καὶ εὐπρέπειαν, καὶ ἐξαιρέτον αὐτῆς καλλονῆν, ἥς ἕνεκα ὁ Ἰωάννης ἠρᾶσθη αὐτῆς πολὺ ἐνωρίς, καὶ συνιζήθη, καὶ ἦν ἡγάπα περιπαθῶς, διότι οὐδέποτε ἔδιδεν αὐτῷ ἀφορμὴν πρὸς δυσαρτίαν, ἀγούσης τὸ τριακοστὸν ἔκτον τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἔτος, καὶ τῶν τσασάρων αὐτῶν τέκνων Μαρίας, Ἀντιγόνης, Κωνσταντίνου καὶ Ὀλγας.

Δέκα ἔτη ἀπὸ τῶν γάμων αὐτῶν εἶχον ἤδη παρῆλθαι καὶ οὐδὲν νέφος εἶχεν ἕως τότε ἐπισκιάσει τὸν χρυσαῖοντα καὶ

εὐτυχεῖ αὐτῶν οὐρανόν. Ὁ Ἰωάννης καθ' ἑκάστην μετέβαινε εἰς τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ, ἐπέστρεφε τὴν μεσημέριαν ἢ τὸ ἔσπερας παρὰ τῆς οἰκογενείας του, ἐνθα ἡ οἰκιακὴ εὐτυχία ἀνέμενε αὐτὸν ἐν μειδιάμασι καὶ ἀνοικταῖς ἀγκάλαις, καὶ καθ' ὅλα εὐχαριστήμενος ἐκ τῆς ἡσυχίας καὶ ἐπαρκούς ζωῆς ἣν διήγε. Ἐπαιζε μετὰ τῶν τέκνων του καὶ ἀνεπαύετο παρὰ τῆς συζύγου του. Ὁ Ἰωάννης καὶ ἡ Ἐρατὼ δὲν ἦσαν πλούσιοι, οὐδὲ ἐπερίσειε τι ἐκ τῶν καθημερινῶν ἐσόδων ἄτινα ἐκ τῆς ἐργασίας αὐτοῦ ἀπελάμβανεν ὁ σύζυγος, ἀλλὰ δὲν ἐπιθυμοῦν καὶ τίποτε περισσώτερον. Ὅ,τι καὶ ἂν ἐκέρδιζε καθ' ἡμέραν, καθ' ἑβδομάδα, ἢ κατὰ μῆνα, ἐπῆρει πρὸς συντήρησίν των, οὐχὶ βεβαίως πολυτελεῖ, καὶ τοῦτο εὐχαρίστησι ἀμφοτέρους καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, διότι τοῖς παρεῖχε τὰ μέσα τῆς καθημερινῆς μὲν πλὴν τακτικῆς εὐζωίας.

Ἡ Ἐρατὼ ἐλάτρευε τὸν σύζυγόν της, ὑπερηγάπα τὰ τέκνα της, ἐφίλει τὸν οἶκόν της, οὐδὲν ἕτερον ἐπιθύμει.

Ἀπὸ πρῶιας δὲ μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἐπανήχρητο ὁ σύζυγός της, κατεγίνετο ἀδιακόπως εἰς τὴν ἀνατροφήν τῶν τέκνων της καὶ εἰς τὴν τακτοποίησιν τῶν τοῦ οἴκου.

Τί ἄλλο ἤθελε;

Οὐδὲν.

Καὶ οὕτως ἡ ἀγγελικὴ ἐκεῖνη ψυχὴ οὐδὲν πλεόν ἤθελεν, οὐδὲν ἐπιθύμει. Οὐδὲ πλοῦτι, οὐδὲ μεγαλεῖον, οὐδὲ δόξας, ἀλλ' οὐδὲ καὶ περιττὰς καὶ βλαβεράς συναναστροφάς. Δὲν ἐδιδάχθη τοιαῦτα πράγματα παρὰ τῶν γονέων αὐτῆς, οὐτε καὶ τὰ ἐφθόνησεν ἂν τὰ ἐβλεπεν εἰς ἄλλους. Ἦτο τῆς ἀγνότητος, φυσικὸς, τῶν ὀλίγων δυστυχῶς ἐναπομεινασῶν λιτῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, αἵτινες ἐδιδάχθησαν νὰ ζώσιν ἐπαρκούμεναι ἐν ἑαυταῖς, ἐν τῇ λιτότητι, ἀρετῇ καὶ ἡσυχίᾳ, μακρὰν τῆς τύχης καὶ τῆς διαφθορᾶς.

Τέλος ἡ εὐτυχία εἶχεν ἐγκατασταθῆ ἐκεῖ, πλὴν ἡ εὐτυχία ἦτο γνωστὴ αὐτοῖς μόνον κατ' ἐπιφάνειαν, καὶ δὲν ἔγνωρίζον ὅτι ἡ εὐτυχία δὲν ἔχει τὴν ἔδραν της ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, καὶ ὅτι εἶναι παροδική. Τὴν ἐνόμισαν διαρκῆ, ἀτελεύτητον, ἀπεριόριστον, καὶ διὰ τοῦτο ἐκλαύσαν, ἐκλαύσαν πικρῶς, ἔμεινον ἀπαρηγόρητοι, ὅποτε πρῶϊαν τινὰ εἰς ἀγγελος ἀφῆρσε τὴν πνοὴν τοῦ μικροτέρου αὐτῶν ἀγγέλου.

πλοκῆ ἦτον ἀπόπειρα καὶ κέντρον πρὸς ἐξέγερσιν τῶν Ἑλλήνων ναυτῶν ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως.

— Ἄφες αὐτὰ, ἀνεφώνησεν ὁ πρόξενος ὀλως ἀπερισκέπτως. Τὸ συμβᾶν τοῦτο εἶναι καθαρὰ κωμῆδία, τῆς ὁποίας ὁ αὐτοῦργος ἦμην ἐγὼ.

— Θεῶν νὰ σὰς πιστεύσω, κύριε, τῷ ἀπήντησεν ἀμέσως ὁ διοικητής, ἀλλ' ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σὰς εἶπω ὅτι οὐδὲν καθιστᾷ τούτο εὐαπόδεικτον; Πῶς δύνασθε νὰ ἐκφράξθητε...

— Θεὲ μου ἀπλούστατον, ἐφέλλισεν ὁ Μελλάς, ὅστις ἀνεμνήσθη, πολὺ βραδέως, ὅτι ὁ κ. Βουγᾶς ἦτο ἐξ ἀδελφῶν τοῦ Φώτη βέη, ἀπλούστατον... Μὴ τὴν πίστιν μου, τόσῳ τὸ χειρότερον... Περιμένετε, ἰδοὺ ἡ ἐξήγησις, καὶ ἐν ταῦτῳ ἐκβάλλων τοῦ χαρτοφυλακίου του, τῷ παραδίδει τὴν ἐπιστολὴν τοῦ γέροντος Θεοχάρη.

Ὁ Φώτης βέης δὲν ἠδυνήθη νὰ μὴ μειδιάσῃ κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν, ὁ δὲ κ. Μελλάς αἰσχυνομένης ὅτι ἠναγκάσθη νὰ καταδείξῃ τὴν δολογραφίαν του εἰς στενὸν συγγενὴ τοῦ πατρὸς τῆς Ραλλοῦς, ἐζήτησε παρηγορίαν ἐν τῇ σκέψει, ὅτι ὁ Κώστας θ' ἀπεφυλακίζετο τοῦλάχιστον ἀμέσως. Ὁ δὲ Φώτης βέης ἐπανέλαβε τὸ αἰνιγματώδες καὶ ἐλαφρὸν σκωπτικὸν ἦθος, ὅπερ ἦν ἴδιον αὐτῷ, ὅπως ἄρῃ ἀπὸ τοῦ προξένου τὴν ἀπάτην ταύτην.

— Πιθανὸν νὰ εἶναι ἀληθές, εἶπεν, ἀλλὰ τί τὰ θέλετε, αὐτὰ τὸ ὄνομα μόνον Θεοχάρη εἶναι τόσον στασιαστικόν!

— Ἐάν θέλητε νὰ μοὶ ἐμπιστευθῆτε τὸν συμπατριώτην μου, ἐπανέλαβεν ὁ πρόξενος, σὰς διδῶ τὸν λόγον μου, ὅτι θὰ τὸν ἀποπέμψω αὐτὴν ταύτην τὴν ἑσπέραν, ὅθεν ἤλθεν.

— Ἀπομονεῖτε, ὅτι διεπράξαι φόνον.

— Ὁ κ. Μελλάς, ἀπελπισθεὶς ἀπεσύρθη, μὴδὲν ἔνοων πλέον. Ἐξήχρητο δὲ ἐκ τῆς μετὰ τοῦ διοικητοῦ συνεντεύξεως του

λίαν τεταραγμένος, ὅτε ἀπρόοπτος συνάντησις τῷ ἀφῆρσε, πᾶσαν ἰτομύτητα πνεύματος.

— Πῶς!... ὁ Βουγᾶς ἰδὼν ἄλλα τότε περιπαλαίχθημεν ἡμεῖς; ὁ Βουγᾶς οὐδέποτε θὰ μὲ συγχωρήσῃ; ὁ δὲ Κώστας καὶ ὁ πατὴρ του θὰ μὲ μισώσι μέχρι θανάτου, ἂν ὁ γάμος οὗτος συναφθῇ; καὶ εἴαν ἀρχίσω ἀπὸ ἐμὲ τὸν ἴδιον θὰ ἔχω εἰς τὸν οἶκόν μου ἀρετὰ σκάνδαλα... Μπα, ὁ Θεοχάρης μοὶ ἔδωκε λαμπρὰν ἐργασίαν!... εὐγὲ του!...

Ἐν τούτοις ὁ Κώστας ἐστὲναξεν ἐπὶ τῆς ὑγρᾶς στρωμνῆς τῶν φυλακῶν. Εἰς τὰ εὐρωπαϊκὰ κράτη ἡ ἐκφρασις αὐτῆς μετέπειεν εἰς μεταφορὰν, ἀλλὰ παρὰ τοῖς Ἀνατολίταις δηλοῖ ἀκριβέστατα τὴν ἀλήθειαν, ἐκτός ἴσως τῆς στρωμνῆς, θεωρουμένης ὡς ἀντικειμένου πολυτελείας.

Οἱ ἀνατολικοὶ λαοὶ ὀλιγότερον λεπτοὶ τῶν δυτικῶν, δὲν ὠρμίσαν ἐπὶ εἰς τὸ νὰ κατανοήσωσι τὸν σκοπὸν τῶν εἰρητικῶν τούτων, τεινοσῶν οὐ μόνον εἰς τὴν σωματικὴν βλάσαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἠθικὴν μόρφωσιν. Τηροῦσιν ἀπαρηγκλίτως τὸ εἰωθός, καὶ ὀλος ὁ κόσμος παραδέχεται ὅτι οἱ κρατούμενοι δὲν ρίπτονται εἰς τὰ δεσμητήρια χάριν διασκεδάσεως. Ὁ Κώστας δὲν ἔγνωρίζεν εἰδικῶς τὰ διάφορα συστήματα περὶ διακρατήσεως, ἄτινα ἐκθειάζουσιν οἱ περὶ ταῦτα ἀσχολούμενοι, ἀλλὰ ταχέως συνέλαβε τὴν χειριστὴν ἰδέαν περὶ τοῦ ἐπανορθωτικοῦ συστήματος, ὅπερ αἰ περιστάσεις τῷ ἐπέβηλλον νὰ σπουδάσῃ. Ἄναμφιλέκτως δέ, οὐδὲν εἶχε τὸ ἠθικόν, διότι ὁ κρατούμενος, βωρρᾷ αὐξήσας ἀναβρασμοῦ γινόμενος, ἀπ' ἀρχῆς διαλογίζεται τίνι τρόπῳ νὰ ἐκδικηθῇ.

— Οὐτιδανοί, ἔλεγε καθ' ἑαυτόν, θὰ σὰς κάμω νὰ τὰ πληρώσητε ὅλα, μείνετε ἡσυχιοί. Κι' αὐτὸς ὁ ταρτοῦφος ὁ Μελλάς, στοιχηματίζω, ὅτι θὰ ἔχη συνηνοηθῇ μὲ τὸν πατέρα μου... Ἴδου διατὶ ὁ κ. πρόξενος δὲν καταδέχεται νὰ ἔλθῃ

Τὸ πεπρωμένον ἐτελέσθη. Τὸ πλήρες ζῶης τρυφερότητος χάριτος καὶ μειδιάματος τριετὲς θυγάτριον αὐτῶν Ὀλγα ἐπάγωσε, δὲν τοῖς ὠμίλει, δὲν ἐκινεῖτο πλέον, εἶχεν ἐκπνεύσει.

— Τί θὰ γίνωμεν; ἔλεγεν ἡ μήτηρ.

— Ποῦ θὰ τὸ εὐρώμεν; ἤρωτα ὁ πατήρ.

— Εἰς τοὺς οὐρανοὺς, τοῖς ἀπάντα ὁ ἱερεύς. Μὴν ἀπελπίζεσθε, ἐκεῖ θὰ ὑπάγωμεν ὀλοι.

Ἦσαν ἀληθῶς ἀπαρηγόρητοι, καὶ εἶχον δικαίον· διότι μετὰ τῆς ἀπωλείας τοῦ τέκνου αὐτῶν, ἀπώλεσαν τὰ πάντα, καὶ ἡσυχίαν, καὶ εὐτυχίαν καὶ πᾶσαν ἐλπίδα.

Ἡ Ἐρατὼ δὲν ὠμίλει σχεδόν, ἐφαίνετο δὲ μᾶλλον σύννοος καὶ μελαγχολική, προσπαθοῦσα ἐν ταυτῷ νὰ ἐνδείκνυται ἀδιάφορος καὶ ἐνθαρρύνῃ τοὺς ἄλλους, πλὴν ὁσάκις εὐρίσκει τὴν ευκαιρίαν νὰ μὲνη μόνη, ἔλλαιε καὶ ὠδύρετο ἀπαρηγόρητα.

Ὁ δὲ σύζυγός της μετεβλήθη καθ' ὅλοκληρίαν, ἀπαγορευθεὶς περὶ πάντων. Τίποτε δὲν τοῦ ἤρσκει πλέον, μὴ εὐρίσκων ἡσυχίαν οὐδὲ ἐν τῷ οἴκῳ του, οὐδ' ἐν τῇ ἐργασίᾳ του, ἡ μόνον ἐν τῷ οἴκῳ, ὃν κατὰ πρῶτον ἤρχισεν νὰ πίνῃ καὶ νὰ λησμονῇ ἐντελῶς τὴν οἰκογένειάν του. Καθ' ἑκάστην δὲ μετὰ τὴν ἐργασίαν του μεταβιβάζων ἐν τινι οἶνοπωλείῳ, δὲν ἐγκατέλειπεν αὐτό, ἢ ὅτε ἐλημέων ἐντελῶς ἑαυτὸν καὶ τὸ ἀπολεσθὲν τέκνον του.

Τὰ τέκνα Ἐρατῷ ἦτις ἐπερίμενον αὐτὸν μετὰ τῶν λοιπῶν τέκνων της. Ἡθῆντο τὰ πάντα, ἀλλὰ τί νὰ τοῦ εἶπῃ καὶ πῶς νὰ ἱκανορωθῇ τὸ κακόν;

Θεραπεῖα δὲν ὑπῆρχεν.

Μετὰ ἐνὸς ἔτους παρέλευσιν, ὅτε ἡ αὐτὴ ζωὴ ἐξηκολούθει, καὶ ἡ αὐτὴ μελαγχολία ἱερασιλευεν ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ, ἡ Ἐρατὼ δὲν ἠδυνήθη ν' ἀνδείξῃ εἰς τὴν καταβιβρωσκουσαν τὴν καρδίαν αὐτῆς μαρῶν μοῖραν, καὶ κατέπεσεν ἐν τῇ κλινῇ, ἵνα μὴ ἐγεῖρθῃ πλέον.

Ὅτε δὲ πρὸς τὸ ἔσπερας ἡμέρας τινός, καθ' ἣν ἡ κατάστασις τῆς υἱείας της εἶχε σπουδαίως δευνωθῆ, ἔσπευσαν νὰ εἰδοποιήσωσι τὸν σύζυγόν της, ἐργαζόμενον τὴν ἡμέραν ἐκείνην, εἰς τινὰ μύλον, περὶ τὰς δύο ὥρας ἀπέγοντα τοῦ Μαντουίδιου, ἵνα ἐπιστρέψῃ ἀμέσως παρ' αὐτῆ ἀποθησκούση, προσῆλθε μὲν ἀμέσως, ἀλλ' εὗρεν αὐτὴν ψυχορραγοῦσαν!

Μόλις δ' ἰδοῦσα αὐτὸν ἡ Ἐρατὼ, τῷ ἐβλήσε τὴν χεῖρα καὶ — Ἐστὴν Ὀλγα μου, τῷ εἶπε μόνον, καὶ ἐξέπνευσε.

Ὁ Ἰωάννης ἐπὶ τὸ δεύτερον τοῦτο ποτήριον ἐν μεγίστῃ μὲν ψυχραιμίᾳ καὶ γενναϊότητι, χάριν τῶν τέκνων του, πλὴν ἡ πληγὴ τοῦ νέου τούτου κτύπου ἦτο τοσοῦτον καιρία καὶ βαθεῖα, ὥστε δὲν τοῦ ἔδωσε καιρὸν οὔτε ἐν ἀχ! νὰ εἶπῃ.

— Γεννηθῆτω τὸ θελήματί σου, ἐφέλλισεν μόνον, καὶ τῇ ἐπαύριον ἐπορεύθη ἡσυχῶς εἰς τὴν ἐργασίαν του, ἵνα φέρῃ ἄρτον εἰς τὰ τέκνα του.

Ἐκτοτε ἐξῆς τακτικῶς, δὲν ἐπινε πλέον, οὐδὲ παρημέλει τὴν ἐργασίαν του, ἀλλὰ ταύτην μόνον καὶ τὸν οἶκόν του εἶχε μέλημα καὶ φροντίδα. Ἡθῆντο ἐξ ἐπιβέλλοντος καθήκοντος ὅτι ἦτο καὶ πατήρ καὶ μήτηρ συνάμα.

Ἡ Μαρία, ὁ Κωνσταντίνος καὶ ἡ Ἀντιγόνη, ὡς ἐκ φυσικοῦ μᾶλλον ἐνατίκτου, ἢ ἐκ συναίσθησεως καθήκοντος, αἰσθανόμενοι ἐν παιδικῇ ἀθωότητι τὴν ἐλλειψὴν μητρὸς ἐν τῇ ἀπαραίτητῳ οἰκιακῇ ὑπηρεσίᾳ, κατεγίνοντο πάτη δυνάμει ν' ἀναπληρώσωσιν αὐτήν, ὅτε ὁ πατὴρ τῶν ἀπουσίαζεν εἰς τὴν ἐργασίαν του, καὶ προσεπάθον παντὶ σθένει νὰ περιποιῶνται αὐτὸν, ὅτε κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ἐργασίας του ἐπανήχρητο καὶ ἐμενεν οἶκος.

Ἡ Μαρία διήγεν ἤδη τὸ δέκατον ἔτος τῆς ἡλικίας της καὶ κατ' ἀνάγκην διέκοψε τὰ μαθήματα αὐτῆς μετὰ τὸν θάνατον τῆς μητρὸς της, ὅπως ἐπαρέστη καὶ ἀναπληροῖ αὐτὴν εἰς τὰς ἀπολύτους ἀνάγκας τοῦ οἴκου των, ὅστις ἀπόλυτον ἀνάγκην αὐτῆς εἶχεν.

Οἱ δὲ Κωνσταντίνος καὶ ἡ Ἀντιγόνη, ὁ μὲν ἡλικίας ὀκτώ ἐτῶν, ἡ δὲ ἐξ, τῇ ἐπιτηρήσει πάντοτε τῆς ἀδελφῆς των, ἐξηκολούθουν τὰ μαθήματά των, ὁσάκις δὲ διέμενον οἶκος ἐδοθήθουν αὐτῇ, ἀλλ' ἀγογγύστως καὶ προθύμως εἰς τὰς οἰκιακὰς ἀνάγκας αὐτῶν. (ἀκολουθεῖ) Ρῶς

Τὰ πάντα ἐν τῇ φύσει ἔχουσι τὸν σκοπὸν των.

Ὁ ποταμὸς ἀπὸ τὰ ὄρη χύνεται εἰς τὴν θάλασσαν, ἡ μέλισσα ἀκολουθεῖ τὰ μελιφόρα ἄνθη, ὁ αἰετὸς ἱπταται πρὸς τὸν ἥλιον, τὸ ὄρνεον πρὸς τοὺς τάφους, ἡ δὲ προσευχὴ πρὸς τὸν οὐρανόν.

νὰ μὲ ζητήσῃ... Ἄ! δὲν θέλωσι νὰ συζευθῶ τὴν Ραλλοῦ! ἐγὼ, ὀρκίζομαι, ὅτι θὰ τὴν πάρω... καί, θὰ τὴν πάρω καὶ εἴαν ὁ πᾶππος μου αὐτὸς ἀναστήθῃ διὰ νὰ μ' ἐμποδίσῃ. Ὅυτως ὁ Κώστας ἠρηθίζετο κατ' ἀρέσκειαν διὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ μονολόγων, καὶ ἦτο ἀληθῆς δι' αὐτὸν παρηγορία νὰ αἰσθάνηται αὐξάνόμενον τὸν θυμὸν του ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν, ὡς πλημμυροῦσα θάλασσα, διότι ἐπὶ τέλος ἐπανεὐρίσκει τὴν γαλήνην ἐκ τῶν παραφορῶν του, αἵτινες τῷ ὑπασχονόντο βεβηλίαν ἐκδίκησιν. Δικαίως δ' ἔφερον αἷμα Θεοχάρους εἰς τὰς φλέδας του.

Ἡ ἡμέρα τῷ ἐφάνη ἀτελεύτητος, καὶ κατ' ἀρχὰς διήλθεν αὐτὴν ἐν θυμῷ, κατόπιν δὲ βεβαιούμενος περὶ τοῦ ἀδυνάτου τῆς ἀποδράσεως, ἐκάπνισεν ὅ,τι κληθὼν εὗρεν ἐν τοῖς θυλακίοις του.

Ἡ ἐσπέρα ἐπελθοῦσα διὰ τοῦ σκότους αὐτῆς, ἐπέχουσι νέναν λύπην ἐπὶ τῶν γυμνῶν τοίχων τῆς φυλακῆς. Καταβλήθεις τέλος ὁ Κώστας ὑπὸ τῆς διαμάχης, προσεπάθει νὰ κοιμηθῇ, ὅπως ἀποσπάσῃ ἑαυτὸν ἐκ τοῦ φράσματος τῆς πείνης, καὶ τῶν φρικτῶν σκέψεων του, ὅτε δύο στρατιῶται μὲ τὰς λόγγας προεταμέναις τῷ ἐπέταξαν νὰ ἐγεῖρθῃ καὶ τοὺς ἀκολουθήσῃ.

— Ποῦ μὲ ὀδηγεῖτε;

— Ἐμπρός, θὰ δῆς, ἀπεκρίθη ὁ εἰς.

— Ἐνώπιον τῶν δικαστῶν, εἶπεν ὁ ἄλλος.

— Μοναδικοὶ κριταί, ἀφου συνεδριάζουσι νύκτα. Ἐπὶ τέλους, ἀς ὑπάγωμεν!

Ὁ Κώστας ὠδηγήθη ὑπὸ τῶν φυλάκων του εἰς χαμηλὴν αἰθουσαν, ἣν στυλινὸς σιδήρου κρεμάμενος εἰς τὸν θόλον ἐφώτιζεν ἀμυδρῶς.

Οἱ τοῖχοι ἦσαν ἀνευ παραθύρων, πλὴν ἐπὶ τῶν δύο προ-

όσεων ἐφαίνοντο δύο θύραι, ἐξ ὧν ἡ μὲν παρεῖχε διαβάσειν εἰς τὸν δέσμιον, ἡ δὲ ἠνοιγετο πλησίον διβανίου, ἐφ' οὗ ἐκάθηντο δύο ἄνθρωποι κεννίζοντες μακρὰ ἐξ ἰσμοῦ ταμπούκια. Πρὸς τὸ ἀντίθετον μέρος τούτων ἀπεχθές πρόσωπον ἐκάθητο ἐπὶ ψιάθου, καὶ οὕτως τὸ ἐπάγγελμα ἐγίνετο ἄλλον ἐκ τοῦ σχοινοῦ, τοῦ ἀκινάκου καὶ τῶν ῥάβδων, ἄτινα ἔκρινον ἕγκρασιὰς ἐπὶ τῶν γονάτων του, ἀναμένοντος μετ' ἀνησυχίας τὴν ὥραν τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἀκαισιῶν αὐτοῦ καθόντων.

Κατ' ἀρχὰς ἐπιεράτησε στιγμιαία σιγὴ ὑπεβλήποντο ἐκατέρωθεν. Ὁ Κώστας παρετήρησεν ὅχι ἄνευ ἐκπλήξεως, ὅτι μόνον ὁ νεώτερος τῶν δικαστῶν του ἔφερε τὸ κόκκινον φέσι τῶν ὀθωμανῶν ὑπαλλήλων.

— Πῶς ὀνομάζεσαι; τὸν ἐρωτᾷ οὗτος.

— Καὶ σύ; ἐφῆδη, δὲν ἔχω τὴν εὐχαρίστησιν νὰ σε γνωρίζω.

— Παῦσον τὰς ὕβρεις! καὶ κάλλιον θὰ κάμῃς νὰ εἶπῃς, ὅτι ἀρνείσαι ν' ἀποκριθῇς.

— Ὅχι! σοὶ λέγω εὐχαρίστως, εἴαν δὲν ἤξυρῃς τὸ ὄνομά μου, ὅτι ὀνομάζομαι Κώστας Θεοχάρης; ἀλλὰ θὰ εὗρῃς ἴσως νόμιμον τὴν περιέργειάν μου, ἂν σ' ἐρωτήσω, δυνάμει τίνος τίτλου ἔχεις τὸ δικαίωμα νὰ μ' ἐρωτᾷς;

— Ἴδου μεγάλη αὐθάδεια δι' ἓνα κελούργον! Τίτλος μου εἶναι ὁ τοῦ διοικητοῦ τῆς Χίου, τὸ δὲ δικαίωμά μου εἶναι ἀναμφισβήτητον· ἐνόησον καλά τοῦτο.

— Ὅθεν ἀκριβῶς πρόκειται περὶ τοῦ δικαϊώματος τοῦ ἰσχυροτέρου.

— Πρέπει ἐν τούτοις ν' ἀναγνωρίσης εἰς τινὰ τὴν ἐξουσίαν τοῦ νὰ σοὶ ἐπιβάλλῃ νόμιμόν τινα τιμωρίαν... εἴαν δὲν πιστεύσῃς, ὅτι εἶσαι ἄξιός ἀμοιβῆς.

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

Κωφός τις ἐπαίτης ἠρώτα συνάδελφόν του τινά τυφλόν :

— Δὲν μοῦ λέγεις, συνάδελφε, πῶς κατορθώνεις καὶ περιπατεῖς τόσον εὐκόλως, καὶ εἰς μέρη ὅπου καὶ οἱ μὴ τυφλοὶ δυσκολεύονται ;

— Ἄ! φίλε μου, ἔχω μίαν πολὺ μικρὴν τρυπίτσα εἰς τὸ μάτι μου, καὶ κάπως διακρίνω. Ἄμ σὺ, πῶς ἀκούεις ἀφοῦ εἶσαι κωφός ;

— Ἄ! μὴ ρωτᾷς, ἐτύπησα καὶ ἐγὼ μὲ μίαν βελονίτσα τὸ αὐτί μου, καὶ κάτι ἀκούω....

◆◆◆◆◆

— Δὲν μοῦ λές, Γιάννη, τί εἶναι αὐταῖς αἱ ρόδες ποῦ κάθονται ἐκεῖνοι οἱ φράγχοι καὶ τρέχουνε σάν διαβόλοι ;

— Εἶναι βελουσιπέ !

— Τί εἶναι ;

— Λουσιπέ, βελουσιπέ, νὰ ἔτσι τὰ λένε.

— Μὰ καλά, πῶς γυρίζουνε καὶ δὲν πέφτουν ;

— Ἐ! δὲν καταλαβαίνει; ἔχουνε ἠλεκτρισμό....

— Ἄ! γι' αὐτὸ τρέχουν τόσον πολὺ !

— Ἄμ, βέβαια, δὲν τὸ κατάλαβες ; τί ἄλλο θὰ εἶχανε....

— Μωρέ, αὐτοὶ οἱ φράγχοι ὅλο μὲ τὸν ἠλεκτρισμὸ ἔχουν νὰ κύνουν. Τὰ πόδια τους δὲν κουράζονται ;

— Ἄμ, καὶ αὐτὰ ἔχουν ἠλεκτρισμό....

— Ἄμ τὰ χέρια ;

— Καὶ αὐτὰ ἔχουν ἠλεκτρισμό....

— Μπᾶ ! καὶ στὸ κεφάλι γιατί φοροῦν αὐτὰ τὰ καλουπάκια ;

— Γιὰ νὰ μὴ φεύγει ὁ ἠλεκτρισμὸς ἀπὸ τὸ κεφάλι τους.

— Βρὲ κοροιδεύεις ; ἢ καὶ σὺ μὲ ἠλεκτρισμὸ μοῦ μιλάς ;
*Ὅρσε....

◆◆◆◆◆

Ἀφηρημένος τις Κύριος, ὑπὸ τῆς πολλῆς φαίνεται ζήτησις ἐπηρεασθεῖς, ἀντὶ νὰ καθήσῃ ἔξωθι τοῦ φαρμακείου Γ... ἐκάθισεν ἐν τινι καθίσματι, εὐρισκομένῳ πρὸς τὸ ἐσπέρας συνήθως ἔξωθι τοῦ παρακαμιμένου φαρμακείου τοῦ κ. Β..... καὶ καλεῖ τὸν φαρμακοποιόν.

— Τί παγωτὰ ἔχετε ; ἐρωτᾷ.

Ὁ ὑπάλληλος τοῦ φαρμακείου ἐνόησας τὴν ἀπάτην του ἀλλὰ καὶ θυμωθείς, ἀπαντᾷ ἀμέσως :

— Κασσίξιμ, λιναροσπόρ, διαμπόλ, πεκακουάν, κινινὶ καὶ γρανίτα σερβιτσαλί.

Ὁ Κύριος ἐγείρας τὴν κεφαλὴν παρατηρεῖ μετ' ἀπορίας ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν τὸν ὑπηρετὴν. Οὗτος δὲ μὲ ψυχραιμίαν ἐξακολουθεῖ :

— Δὲν σὰς ἀρέσουν Κύριε ;.....

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

12

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΤΕΡΨΙΣ

Ἐν κλωβίῳ τινὶ ἐνθα ὑπάρχουσι κόνικλοι καὶ ὄρνιθες, ἀριθμοῦνται 82 πόδες καὶ 26 κεφαλαί. Πόσοι κόνικλοι πρέπει νὰ ἦναι καὶ πόσαι ὄρνιθες ;

13

ΠΕΡΙΕΡΓΟΝ ΕΡΩΤΗΜΑ

Πότε αἱ γαλαὶ ἰορτάζουσιν ;

Εἰς τὸν λυτῆρα τῶν ἀνωτέρω προβλημάτων, εἴτε καὶ ἐνδὸς ἐξ αὐτῶν, δωρεῖται ὑπὸ τῆς «Φύσεως» ἀνάλογον ἀντικείμενον.

Ἐπανόρθωσις

Ὁ δεύτερος λυτῆρ τοῦ 11 στρατιωτικοῦ προβλήματος, οὗτινος τὴν λύσιν ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ, εἶναι τὸ ὑποκατάστημα τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς Πατρῶν.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ»

Η. Γ. Ἄρταν. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Πρῶτον καὶ τρίτον φύλλον ἀποστέλλονται σὺν παρόντι φύλλῳ μετ' ἀποδείξεως. Ἀριθμὸς λαχείου σας 470. — Α. Α. Καρπενήσιον. Δελτάριον ἐλήφθη. Συνδρομητὴν ἐνεγράψαμεν ἀποστειλαντες σειρᾶν. Εὐχαριστοῦμεν καὶ ἀναμένομεν, ὡς γράφετε. — Ο. Ρ. Σμύρνην. Ἀπεστείλαμεν, ὡς γράφετε, ἀποδείξεις καὶ φύλλα. Ἐλάβομεν καὶ ἐπιστολὴν σας. Ἄπληντήσαμεν. — Ἀλ. Κ. Σύρον. Ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη μετὰ χρημάτων. Ἐχει καλῶς καὶ γράφωμεν. — Χ. Π. Χαλκίδα. Συνδρομαὶ ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀποδείξεις λαμβάνετε σὺν παρόντι φύλλῳ. Γράφομεν. — Ι. Π. Σύρον. Ἐλάβομεν ἐπιστολὴν μετὰ χρημάτων. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀναμένομεν καὶ ἐνεργείας σας. — Γ. Κ. Σ. Σύρον. Σὰς ἐνεγράψαμεν καὶ εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Σειρᾶν φύλλων ἀπεστείλαμεν. Ἀριθμὸς λαχείου σας 473. — Χ. Γ. Σκόπελον. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη· εὐχαριστοῦμεν. Ἀποδείξεις σας ἀποστέλλεται σὺν παρόντι φύλλῳ. — Α. Β. καὶ Μ. Α. Β. Galatz. Ἐλάβομεν συστατικὴν σας μετὰ τραπεζογραμματίων καὶ εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Συνδρομητὴν ἐνεγράψαμεν καὶ ἀπεστείλαμεν σειρᾶν φύλλων μετ' ἀποδείξεως. Παραγγελία σας ἐκτελεσθήσεται ὡς γράφετε. Εἴμεθα ὑπόχρεοι δι' εὐγενῆ προθυμίαν σας. — Ι. Δ. Ζάκυνθον. Σὺν παρόντι φύλλῳ ἀποστέλλομεν ἀπόδειξιν ἐμφαινουσᾶν ἐκτέλεσιν παραγγελίας. Ταχυδρομεῖον ἐνταῦθα θὰ ἐξετάσῃ ἐπισταμένως, ἀποροῦν ἐπὶ ἀπωλείᾳ. — Θ. Π. Πάτρας. Κατάλογον μουσικῶν τεμνοχίων ἀπεστείλαμεν σήμερον. Σημειώσατε ποῖα θέλετε καὶ ἀποστείλατε ἀντίτιμον. — Κ. Ν. Ἄνδρον. Ἐστάλησαν ὅλα. Δὲν ὑπάρχει τι ἄλλο, μοι εἶπον.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τὸ ἡμέτερον γραφεῖον πωλοῦνται διάφορα φυλλάδια μουσικῆς διὰ κλειδοκύμβαλον τῶν καλλιτέρων Εὐρωπαϊῶν μουσικοδιδασκάλων, ἀντὶ δραχ. 1 μόνον ἕκαστον φυλλάδιον, περιέχον ἀνὰ ἓν τεμάχιον μουσικῆς, ἦτοι Valse brillante, Somnambule fantaisie, Le Torrent, Guillaume Tell, Indiana κλπ.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δύνανται νὰ στέλλωσι δρ. 1,40 καὶ ἢ λάθωσι οἰονδήποτε φυλλάδιον.

Ἡ ΦΥΣΙΣ λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἀξιοτίμους αὐτῆς Συνδρομητὰς, ὅτι χάριν εὐκολίας δύνανται νὰ πέμπωσιν αὐτῇ τὰς συνδρομὰς εἰς ἑλληνικὰ τραπεζογραμματίδια, χάρτινα ἰταλικὰ φράγκα, χάρτινα αὐστριακὰ φιορίνια, τραπεζικὰ συναλλάγματα ἐπὶ Παρισίων, μάρκας, καὶ γραμματόσημα ἑλληνικὰ, γαλλικὰ, αὐστριακὰ, ἀμερικανικὰ καὶ ἰταλικὰ.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ: Δι' ἐν ἔτος φρ. 10

» » Δι' ἕξ μῆνας φρ. 6

Οἱ προπληρόνοντες ἐτησίαν συνδρομὴν δικαιοῦνται εἰς τὰ ὑπὸ τῆς «Φύσεως» παρεχόμενα δῶρα καὶ τὰς ἐτησίας κληρονομίας τῶν λαχείων.

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗΣ ἐκ τοῦ γαλλικοῦ τῶν κκ. L. Michaut καὶ Gillet, κατὰ μετάφρασιν τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Α. Κουντούρη. Μετὰ 86-ἐτυλογραφημάτων ἐν τῷ κειμένῳ. Χρησιμώτατον εἰς τοὺς τηλεγραφετὰς.

Τεμάτια δραχ. 5.

Ἀντίτυπα πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς «Φύσεως» καὶ εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον τῆς «Ἐστίας».